

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 649 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2011

1 ΕΥΡΩ

Μακροπρόθεσμος
οδοστρωτήρας
εργατικών
εισοδημάτων και
δικαιωμάτων

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Απόλυτα
στοιχημένος
ο κυβερνητικός
λόχος

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Για δεκαετίες στην πρέσα
ο ελληνικός λαός με το νέο
σχέδιο «σωτηρίας»

Ανελέητοι
τοκογλύφοι
οι σωτήρες

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Εθνικό φορολογικό
σύστημα υπόσχεται
ο Βενιζέλος

Ξανά το ίδιο
φορολογικό
παραμύθι

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Για τον ενταφιασμό του
δημόσιου Πανεπιστήμιου
Κοντός Φαλμός
αλληλούια

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Προκλήσεις επί¹
προκλήσεων

[ΣΕΛΙΔΑ 15](#)

Κάτω η χούντα
της Αιγύπτου

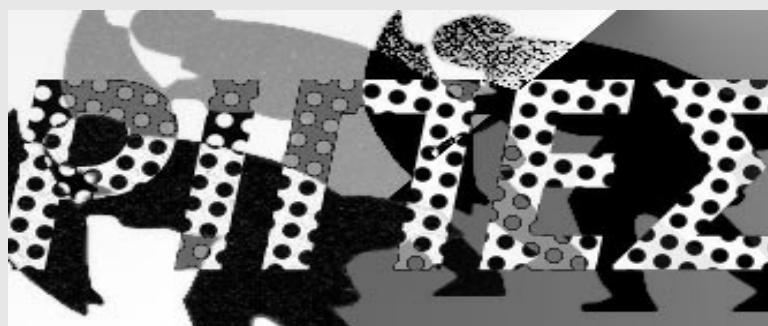
[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

**ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΙΣ
ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ**

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

2/7: Ημέρα συνεταιρισμών 2/7/1860: Ιδρυση Βλαδιβοστόκ 2/7/1939: Γέννηση Αλέξανδρου Παναγούλη 2/7/1974: Παρουσία Ιωαννίδη, ο στρατηγός Μπονάνος δίνει εντολή στον ταξίαρχο Γεωργίτη και στον συνταγματάρχη Κομπόκη για πραξικότημα κατά του Μακάριου 2/7/1975: Το 684 Βούλευμα της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, χαρακτηρίζει στιγμιαίο το αδικήμα της έσχατης προδοσίας των Απριλιανών 2/7/1982: Τριπλή επίθεση σε ισραηλινούς στόχους και τρεις βόμβες σε τράπεζες (ΕΛΑ) 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανέλλου 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 3/7/1884: Εγκαίνια δείκτη Dow Jones στο χρηματιστήριο Νέας Υόρκης 3/7/1971: Βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητο της αμερικανικής βάσης (Ηράκλειο Κρήτης) 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη Ανεξαρτησίας, Ιταλία: Ημέρα Γκαρμπιπλάντι (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινο-αμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1955: Δίκη εξακοσίων απόμων που δεν ψήφισαν στις τελευταίες δημοτικές εκλογές (Θεσσαλονίκη) 4/7/1990: Η Κύπρος υποβάλλει αίτηση για ένταξη στην ΕΕ 4/7/1994: Εκτέλεση Ομέρ Σιπαχίγολου (17N) 5/7: Βενεζουέλα, Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811, 1962), Ρουάντα: Ημέρα ειρήνης – εθνικής ενότητας 5/7/1979: Οι Γάλλοι καίνε σε επίσημη τελετή στη Ζάκυνθο το μητρώο των ευγενών 5/7/1967: 210 κρατούμενοι της χούντας μεταφέρονται από τη Γυάρο στο Παρθένι Λέρου 5/7/1975: 32 βασανιστές της δικτατορίας παραπέμπονται σε στρατοδικείο 5/7/1988: Βόμβες στη Διεύθυνση Βιομηχανίας της Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και στα γραφεία του ΠΕΡΓΑ (ΕΛΑ) 6/7: Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας 6/7/1874: Προφυλάκιση Χαρλαου Τρικούπη για το άρθρο του «Τις πταιέι;» που στρεφόταν κατά του βασιλιά 6/7/1967: Εκρήξη βόμβας (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1971: Εκρήξη βόμβας στην είσοδο των οικονομικών υπηρεσιών του υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 6/7/1992: Δολοφονική απόπειρα εναντίον της Ντανιέλ Μιτεράν και του γάλλου υπουργού Μπενράρ Κουσνέρ στο ιρακινό Κουρδιστάν 7/7/1894: Γέννηση Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1972: Σύλληψη Κλάους Γίνογκε και Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 7/7/1979: Δύο βόμβες στης αποθήκης Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο, 37 νεκροί, εκαποντάδες τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά της αλεργίας 8/7/1949: Θάνατος φροιτητή Παύλου Παπαμερκούριου που ενέπνευσε τον Μίκη Θεοδωράκη για το «τραγούδι του νεκρού αδερφού» 8/7/1970: Ισθία σε τρία στελέχη του ΚΚΕ, ποινές φυλάκισης σε άλλα έξι. Φυλάκιση ενός έτους και στο συνήγορο των κρατουμένων Κ. Κυζιρίδη που θεωρήθηκε ότι εξέβρισε το δικαστήριο.

● Ποιο επίδειο χρησιμοποιούν περισσότερο ο Παπανδρέου, ο Βενιζέλος και οι άλλοι Πασόκοι; ●●● «Πατριωτικός-ήρως» ●●● Θυμίζουν έτσι, ακόμη περισσότερο, τους δωσίλογους της κατοχής, που κουνούσαν τη σημαία του πατριωτισμού και εξόντων τους κομμουνιστές και τους αγωνιστές της Αντίστασης σαν προδότες ●●● Περιμέναμε λίγη περισσότερη πρωτοτυπία από τον Πάγκαλο ●●● «Μνημόνιο ή τανκ», δήλωσε σε ισπανική εφημερίδα ●●● Μεταφέροντας στο σήμερα το «Καραμανλής ή τανκ» του Μίκη το 1974 ●●● Ο οποίος Μίκης σήμερα εμφανίζεται ως σφόδρα αντιμνημονιακός ●●● Τα κουλουράχατα της ελληνικής αστικής πολιτικής ●●● Ξέρετε γιατί έσπευσαν να πάσουν τους «μπουκηλέδες» και τους «παραγκούχους»; ●●● Γιατί ήταν έτοιμοι να παιξουν στον «Κινέζο» ένα πρωτοφανές στοίχημα ●●● Θα ψηφίσει ή όχι το Μεσοπρόδεσμο ο Βουλευτής Κοζάνης Αδανασίδης; ●●● Μιλάμε για το ΤΟ στήσιμο ●●● «Η κυβέρνηση έχασε την επαφή της με την κοινω-

νία», δήλωσε η τ. υφυπουργός Νταλάρα ●●● Είδατε τι μπορεί να πάθει μια κυβέρνηση μέσα σε δυο εβδομάδες; ●●● Να αναδείξουμε (ποιοι;) τα ταλέντα του ελληνικού λαού ζητά η [γεννηθείσα εν Ελλάδι] Δημοσιογράφος Αριάνα Χάφινγκκον ●●● Τα οποία ταλέντα είναι «η δημιουργικότητα, το επιχειρηματικό δαιμόνιο, η ικανότητα να είναι κανείς διαφορετικός, μπροστά από τον καιρό του» ●●● Μόνο που οι Ελληνες τα χρησιμοποιούν «για ιδιοτελείς σκοπούς, όπως λ.χ. πώς θα αποφύγουν να πληρώσουν φόρους και να παρακάμψουν τον νόμο» ●●● Εχε-

τε ακούσει για τα αντάρτικα του 1941-44 και του 1946-49, μαντάμ; ●●● Εκεί να δείτε... κρυφό ταλέντο ●●● Όλα τα 'χαμε, ο Βαρδολομαίος μας έλειπε ●●● «Να έχετε δάρρος και να μην καταβάλλεστε από την κρίση», είπε, διότι «ως έδηνος ζήσαμε και χειρότερα και τα αντιμετωπίσαμε» ●●● Ρε, ουστ, που θα μας πουν οι χρυσοκάνθαροι για κρίση και φτώχεια ●●● Εχασε τη μπάλα ο Βενιζέλος και κάνει χοντρές γκέλες ●●● Σημάδι πανικού ●●● Τον καλύπτουν, βέβαια, τα ΜΜΕ, όμως και τον Παπακωνσταντίνου τον κάλυπταν, μέχρι να έρθει η ώρα να

τον αρχίσουν στα σιχτήρια ●●● Κατόπιν τούτου, το ερώτημα είναι τι κόμμα ακριβώς θα κληρονομήσει ο Βενιζέλος; ●●● Σίγουρα χειρότερο απ' αυτό που κληρονόμησε ο Γιωργάκης από τον Σημίτη ●●● Η πλάκα δα 'ναι, μετά από δυο-τρία χρόνια, να χαρακτηρίζει και ο Βενιζέλος το δαχτυλίδι της διαδοχής κατάρα ●●● Στο κενό έπεσαν οι εκκλήσεις της «λαϊκής συνέλευσης» του Συντάγματος για περικύκλωση της Βουλής από την Τρίτη ●●● Ήταν τόσο άδειο το Σύνταγμα που πήγε και το κατέλαβε για κάμποση ώρα το ΠΑΜΕ ●●● Η πιο τρανή απόδειξη για το ότι δεν είχαν καμιά επαφή με τον κόσμο που αυτόκλητοι εμφανίστηκαν να εκπροσωπούν και σ' όνομά του εξέδιδαν ανακοινώσεις ●●● Πόσο... αμεσοδημοκρατικό είν' αυτό, αλήθεια; ●●● Η πλάκα είναι πως την τελευταία εβδομάδα έβγαλαν τις κομματικές ταυτότητες από την καλότεση και αλληλοκατηγορούνται για καπέλωμα ●●● Η αναμενόμενη κατάντια από τοιπράκια και σία ●

◆ Φημός, πολύ φτηνός παραμυθαρζής ο Γιωργάκης. Διαβάστε τι είπε στη συνέντευξη που έδωσε στις Βρυξέλλες, μετά τη λήξη της συνόδου κορυφής: «Και να σας πω ακόμα και για όσους λένε να χρεοκοπήσουμε και να μην πληρώσουμε τα δάνεια, ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Την επόμενη ημέρα, δεν έχουμε σύστημα υγείας. Θα κλείσει όλο το ΕΣΥ – σας λέω ένα παράδειγμα. Ή την επόμενη ημέρα, θα έχουμε μείωση όλων των συντάξεων κατά 70%-80%. Ή δεν θα μπορέσουμε να πληρώσουμε τους μισθωτούς όλων των υπαλλήλων στο Δημόσιο. Εάν μάλιστα έχουμε να πληρώσουμε και τα δάνεια, ακόμα χειρότερα, αλλά σας λέω ότι ακόμα και να μην πληρώσουμε τα δάνεια, αυτή θα ήταν η προγματικότητα». Κανένας δημοσιογράφος, βέβαια, δεν του ζήτησε να δώσει αριθμούς. Να πει, δηλαδή, πόσα είναι τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού και πόσο κοστίζουν μισθοί, συντάξεις και ΕΣΥ. Ετσι, έχει τη δυνατότητα να λέει τόσο χοντροκομμένα ψέματα, όντας σίγουρος ότι τα παπαγαλάκια θα τα αναπαράξουν.

◆ Πέρυσι καμάρωναν για το «κίνημα των αποδείξεων». Το οποίο, βέβαια, δεν υπήρξε. Απλά, ο κόσμος μάζευε τις αποδείξεις που κόβονταν υποχρεωτικά. Όπου μπορούσε να μην κόψει απόδειξη, παζάρευε την έκπτωση (π.χ. ο ΦΠΑ στη μέση) και η δουλειά γινόταν «καμάρω». Τώρα, τελειώνουν τη ρύθμιση (γιατί τους βγήκε ασύμφορη) και μαζί τελειώνουν και αυτό που είχαν ονομάσει «κίνημα των αποδείξεων». Εμπορος και πελάτης έρουν τον τρόπο να τα ρυθμίσουν μια χαρά, αφού και οι δυο θα έχουν χασούρα. ◆ Συνεδρίασε η Ολομέλεια της ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) και επανεξέλε-

ξε πρόεδρο για την επόμενη τετραετία τον Χρ. Πολυζωγόπουλο. Η ΟΚΕ έχει 60 μέλη, ψήφισαν 57 και ψήφισαν μονοκούκι τον Πολυζωγόπουλο! Τόσο ευχαριστημένοι είναι οι αποτιταλιστές με τον τρόπο που ασκεί τα καθήκοντά του που δεν χάθηκε ούτε μία ψήφος. ◆ Οπως έγραψε το Spiegel, η γερμανική Δικαιοσύνη και η διοίκηση του ομίλου Φέροσταλ, που εμπλέκεται στο σκάνδαλο των ελληνικών υποβρυχίων, έφτασαν σε συμφωνία, βάσει της οποίας το μονοπάλιο θα πληρώσει πρόστιμο 177 εκατ. ευρώ, ενώ δύο μάνατζέρ του θα καταδικαστούν σε φυλάκιση με αναστολή και ο φάκελος θα

κλείσει. Η ιστορία Siemens επιναλαμβάνεται. Ετσι, βγαίνουν από τη δύσκολη θέση και οι ελληνικές αρχές που θα έχουν ένα άλλοθι για την απροθυμία τους να σκολίσουν την υπόθεση και να βρουν ποιοι πήραν τις μίζες. Θα «καθαρίσουν» με τον σπιγματισμό του Ακη. ◆ Με τον γνωστό στόμφο του Χρυσοχοΐδη, το υπουργείο Ανάπτυξης,

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πέρα από την εγγύηση των μισθών, των συντάξεων και της ασφάλειας της ελληνικής οικογένειας, μπορούμε πλέον απερίσπαστοι να επικεντρωθούμε στη στήριξη και την ανάπτυξη της προγματικής οικονομίας.

Γ.Α. Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Καταλαβαίνετε ότι είναι μια πολύπλοκη διαδικασία, αλλά νομίζω ότι υπάρχει πλέον η συνάντηση στην Ελλάδα για το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων και θα προχωρήσουμε ανάλογα. Γ.Α. Παπανδρέου

Απόλυτα στοιχημένος ο λόχος

Τον βουλευτή Ρομπόπουλο τον «άγγιξαν» ο Παπανδρέου και ο Βενιζέλος, γ' αυτό και ψήφισε «δαγκωτό» Μεσοπρόθεσμο. Ο βουλευτής Αθανασιάδης έδωσε σύντομα ακόμη και την ώρα της ψηφοφορίας. Ήταν ο μόνος που αιτιολόγησε την ψήφο του. Πείστηκε κι αυτός από την κρισιμότητα των στηγών, την οποία διαπίστωσε μετά την ομιλία του πρωθυπουργού. Ορισμένοι άλλοι είχαν ξεκαθαρίσει τη στάση τους από τις προηγούμενες μέρες. Ετοιμανένος κι έριμος ο Κουρουμπλής (τζάμπα τον είχε χαρακτηρίσει... Τειρεσία της Βουλής ο Βενιζέλος, γλείφοντάς τον πιατόκορφα, προηγουμένως) να ψηφίσει όχι. Για να 'χει και το σίριαλ λίγο σαστένες στο τέλος, βρεις αδερφές, μην πεθάνουν οι θεατές από ανία. Μικρή όμως η απώλεια και μόνο πολιτικού χαρακτήρα, καθώς στο ταμπλό προστέθηκε το ναι της Ελεασας Παπαδημητρίου, που αποφάσισε να την κάνει από τη ΝΔ. Στα παραλειπόμενα να σημειωθεί η γεμάτη νόημα απουσία του Λιάνη, ο οποίος μουτζώνει τον εαυτό του που έσπευσε να ανεξαρτοποιηθεί λίγο πριν το ίνδαλμά του, ο Βενιζέλος, πάρει το δαχτυλίδι της διαδοχής στο κόμμα.

Μ' αυτό τον άθλιο τρόπο ολοκληρώθηκε η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου και με τον ίδιο, χωρίς σαστένες πλέον, και η ψήφιση του πρώτου εφαρμοστικού του νόμου. Η διαφορά ήταν ότι η ΝΔ ψήφισε μεγάλο μέρος του εφαρμοστικού νόμου, όπως και η τετράδα της Μπακογιάννη. Το ΠΑΣΟΚ κατάφερε να ψηφίσει το Μεσοπρόθεσμο, ένα πιακέτο πολύ πιο σκληρό από το Μηνημόνιο, με μικρότερες απώλειες. Η διαφορά είναι πως τώρα η κυβέρνηση έχει το μαύρο της το χάλι, γιατί δεν μπορεί να κοροϊδέψει κανέναν. Ο Βενιζέλος έβγαλε ένα διήμερο στη Βουλή, μιλώντας και ξαναμίλωντας, παρεμβαίνοντας μετά από κάθε ομιλία αρχηγού κόμματος ή κοινοβουλευτικού εκπροσώπου, με αρχηγικό ύφος και μπόλικη απολογητική για τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται προσωπικά ο ίδιος, συγκρατημένος ως προς το ύφος, προσπαθώντας να κρύψει τη φυσική αλαζονεία του, συνανετικός ακόμη και στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή, όμως δεν κατάφερε ν' αλλάξει την εικόνα μιας κυβέρνησης υπό προθεσμία. Αν ο κοινοβουλευτικός λόχος ψήφισε και πάλι συντεταγμένα, με άφθονη κριτική αυτή τη φορά, δεν ήταν επειδή πείστηκε ότι υπάρχει ελπίδα και προοπτική, αλλά επειδή συ-

νειδητοποίησε ότι αν δεν ψήφιζε το Μεσοπρόθεσμο, θα είχαμε εκλογές και ένα μεγάλο μέρος απ' αυτούς δεν θα ξαναέβλεπε Βουλή. Αυτό, όμως, είναι ο ορισμός της καταρρέουσας κυβέρνησης.

Στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο άνοιξαν σαμπτάνες μετά την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου. Η ίδια η Μέρκελ έκανε δηλώση με την οποία εξέφρασε την ικανοποίησή της. Η «Ελευθεροτυπία» περιέγραψε με επιτυχημένο τρόπο την κατάσταση στο κύριο άρθρο της την περασμένη Τετάρτη: «Μπορεί μικρή Ελλάδα, της οποίας το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν αντιπροσωπεύει ένα ελάχιστο ποσοστό του ΑΕΠ της ευρωζώνης, να προκαλεί "συναγερμό" στην Ευρώπη και παγκόσμιο ενδιαφέρον; Να που μπορεί, αν κρίνουμε από το μπαράζ των δηλώσεων

των Ευρωπαίων αξιωματούχων και τη συρροή πολλών ξένων δημοσιογράφων, για να καλύψουν δύο ψηφοφορίες στην ελληνική Βουλή!». Ρεν, Μπαρόζο και Ρομπάι επέσαν στη μάχη όπως έπεφτε παλιά το ιππικό. Λίγες ώρες πριν την ψηφοφορία, ολοκληρώνοντας τον εκβιασμό στον ελληνικό λαό και δημιουργώντας το... πατριωτικό άλλοθι που τόσο χρειάζονταν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Κι αφού ο στόχος επετεύχθη, έκαναν κατόπιν δηλώσεις ικανοποίησης.

Τι κέρδισαν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές από την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου; Κέρδισαν χρόνο και πολιτικό χώρο. Η επόμενη κυβέρνηση, όποτε κι αν σχηματιστεί, όποια πολιτική σύνθεση κι αν έχει, θα βρει ψηφισμένο το Μεσοπρόθεσμο και κάποιους εφαρμοστικούς του νόμους.

Αρα, θα έχει το άλλοθι ότι βρήκε τη χώρα δεσμευμένη με συμβάσεις και δεν μπορεί να διακυβεύσει τη θέση της μέσα στην ΕΕ. Επομένως, οι ιμπεριαλιστές και το ντόπιο κεφάλαιο εξασφαλίζουν τη συνέχεια, όχι μόνο για το διάστημα που θα παραμείνει στην εξουσία η σημειρινή κυβέρνηση, αλλά και μετά απ' αυτή.

Αν, λοιπόν, βγαίνει ένα συμπέρασμα απ' όσα έγιναν τις τελευταίες μέρες, είναι πως ο ελληνικός λαός, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, δεν μπορεί να περιμένει τίποτα από το κοινοβουλευτικό σύστημα. Μόνο με τη δική του δύναμη μπορεί ν' αντιτραπεί αυτή η πολιτική. Οταν αυτή η δύναμη εκφραστεί οργανωμένα στο δρόμο, χωρίς τις αυταπάτες που την έχουν χαρακτηρίσει μέχρι τώρα.

ΥΓ: Για τον βουλευτή Κουρουμπλή, που απέκτησε εσχάτως ευαισθησία, δεν θα θυμίσουμε μόνο ότι ψήφισε χωρίς τύψεις το Μηνημόνιο και όλους τους αντιλαϊκούς νόμους που ακολούθησαν (αισφαλιστικό, εργασιακό κ.λπ.). Θα σημειώσουμε ότι στην Επιτροπή της Βουλής, όπου συζητιόταν ο εφαρμοστικός νόμος, δεν εξέφρασε καμιά διαφωνία. Είπε μερικές γενικόλογες μπούρδες, ενώ δεν παρέλειψε να πλέξει το εγκώμιο του Βενιζέλου, δηλώνοντας ότι «προσδοκούμε στη νέα πολιτική γηγεία ότι θα επιδειξεις ευήκοον ους στις πάντα χρήσιμες σε μεγάλο βαθμό παραπτήρησις όλων των πτερύγων της Βουλής! Διαφωνία και καταψήφιση δεν καταγράφηκε πουθενά. Αν ήθελε να το κάνει, όταν ψηφιζόταν στην Επιτροπή ο εφαρμοστικός, θα σήκωνε το χέρι του και θα ελεγγεί «κατά πλειοψηφίαν». Ετοιμαστής ήταν ο ΚΚΕ, είναι υπέρ του ευρώ. Η προσπάθεια της κυβέρνησης με φέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας, είναι απειλή και φόβητρο για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα του κεφαλαίου. Γ' αυτό προσπάθει της κυβέρνησης με ψέματα να ελιχθεί απέναντι στη λαϊκή δυσαρέσκεια για την πολιτική της είναι τουλάχιστον προκλητική και απαράδεκτη. Ξέρουν καλά ότι η θέση του ΚΚΕ είναι αποδέσμευση από την ΕΕ, άρα και από το ευρώ, με λαϊκή Εξουσία. Και επειδή μια τέτοια διέξοδος προϋποθέτει το σάρωμα της αστικής εξουσίας στη χώρα μας

Ξεσπάσματα οργής των κολασμένων του κινέζικου δράκου

«Η κορεοπική διεύθυνση μας αντιμετωπίζει σα να μην είμαστε ανθρώπινα όντα. Οι άντρες διευθυντές μπαίνουν όποτε θέλουν στις γυναικείες τουαλέτες. Δεν μπορούμε άλλο πια να συγκρατήσουμε την οργή μας!» Τα λόγια ενός 26χρονου εργάτη από το εργοστάσιο Simone που κατασκευάζει επώνυμες τσάντες, κοντά στην Καντόνα την πρωτεύουσα της επαρχίας Κουαγκτόνγκ, αποτυπώνουν την κατάσταση των εργατών στη «σοσιαλιστική» Κίνα, αυτό το προπύργιο του παγκόσμιου καπιταλισμού, που αποτελεί πρότυπο για όλες τις υπόλοιπες καπιταλιστικές οικονομίες του πλανήτη.

Στο σύγχρονο σκλαβοπάζαρο νοτιοκορεατικής ιδιοκτησίας οι εργάτες αναγκάζονται να δουλεύουν 12ωρα με δύο μόνο διαλείμματα για να πάνε στην τουαλέτα, ενώ απαγορεύεται να πίνουν νερό ενώρα εργασίας! Οι 4.000 εργάτες του εργοστασίου δεν έμειναν όμως μόνο στα λόγια. Κατέβηκαν σε απεργία την προηγούμενη Δευτέρα διαφωτυρόμενοι για τις απάνθρωπες συνθήκες δουλειάς και τα πενιχρά μεροκάματα (της τάξης των 1.100 γιουάν ή 118 ευρώ, σύμφωνα με ορισμένες αναφορές). Την προηγούμενη Πέμπτη, έξι εργάτες ξυλοκοπήθηκαν και συνελήφθησαν από την τοπική αστυνομία σε μια προσπάθεια να σταματήσει η απεργία, ενώ δυνάμεις καταστολής έσπευσαν να «προστατεύουν» τους καπιταλιστές.

Η απεργία «θάφτηκε» από τα επίσημα ΜΜΕ και ελάχιστες αναφορές βρήκαμε στο διαδίκτυο, οπότε δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την έκβασή της. Ομως, το σήγουρο είναι ότι οι εργατικές κινητοποιήσεις, που άρχισαν να εντείνονται από το περσινό καλοκαίρι, γίνονται όλο και πικνότερες, παίρνοντας ορισμένες φορές ακόμα και βίαιο χαρακτήρα, όπως επισημάνει το περιοδικό Forbes την Κυριακή 26/6: «Ο εργατικός θυμός είναι γεγονός στην επαρχία Κουαγκτόνγκ, που αυτό το μήνα χτυπήθηκε από κύμα απεργιών. Εκατοντάδες μετανάστες εργάτες (σ. πρόκειται για εσωτερικούς μετανάστες από την επαρχία) συγκρούστηκαν με την αστυνομία στη Σαοζού, στο ανατολικό τμήμα της επαρχίας. Στα μέσα του μήνα, στο βιομηχανικό κέντρο του Ντογκάν, 2.000 εργάτες επιτέθηκαν σε εργοστάσιο ιδιοκτησίας της γιαπωνέζικης εταιρίας ρολογιών Citizen για να διαμαρτυρηθούν για τις πολλές ώρες εργασίας και τις χαμηλές αποδοχές. Και στο Ζενγκ-τσενγκ, την «παγκόσμια πρωτεύουσα των μπλου τζίνγκ», χιλιάδες μετανάστες εργάτες στασίσαν, όταν γκάνγκστερ πληρωμένοι από την κυβέρνηση μαχαίρωσαν μια 20χρονη έγκυο πλανόδια πωλήτρια. Για τρεις μέρες, οι μετανάστες αναποδογύριζαν κυβερνητικά αμάξια και έβαζαν φωτιά σε κυβερνητικά κτίρια. Η εργατική αναταραχή στην Κουαγκτόνγκ συμβαίνει σε μία περίοδο διαμαρτυριών στις κινέζικες πόλεις και σειράς βομβιστικών επιθέσεων σε κυβερνητικά γραφεία. Σημειώνεται μια αξιοπρόσεκτη αύξηση στην κοινωνική δυσαρέσκεια, η οποία φαίνεται να αιδάνεται από τις σκληρές πολιτικές του Χου Ζιντάο, του σημερινού ηγέτη της χώρας».

Σύμφωνα με παλαιότερο δημοσίευμα των Τάιμς της Νέας Υόρκης (18/6/11), που επικαλείται κοινωνιολόγο του πανεπιστημίου Τίνχουα (Σαν Λιτπίνγκ), 180 χιλιάδες διαμαρ-

δημιουργία ενός τεράστιου αριθμού ανθρώπων κατώτατης τάξης, που στερείται πρόσβαση σε βασικές κοινωνικές υπηρεσίες στις πόλεις και δεν κατέχει και πολύ μεγάλο μερίδιο στη μοντέρνα κοινωνία που βοήθησαν να χτιστεί. Χάρη στο κινέζικο απαρχαιωμένο και μεροληπτικό «χόκου» ή σύστημα «καταγραφής νοικοκυριών», αυτοί οι άνθρωποι δεν δικαιούνται ιστρική περιθώληψη, εκπαίδευση, οικοτεκνική υποστήριξη ή κοινωνικά οφέλη, που διδούνται στους συγγενείς τους στις πόλεις».

Εκθεση του «Έρευνητικού Κέντρου του Κρατικού Συμβουλίου Ανάπτυξης» αναφέρει ότι τα 150 εκατομμύρια των εσωτερικών μεταναστών εργατών, «το μυαλό και τα μπράτσα πίσω από την ραγδαία ανάπτυξη τριών δεκαετιών», υφίστανται διακρίσεις που, «καν δεν τύχουν σωστών χειρισμών, η κατάσταση θα δημιουργήσει μια σημαντική αποσταθεροποιητική απειλή». Γι' αυτό, όπως επισημαίνουν οι Financial Times, η κυβέρνηση ανογκάστηκε να δώσει ορισμένα δικαιώματα στους μετανάστες αυτούς, ώστε να μην μπορούν να τους μπουζουριάζουν και να τους απελαύνουν στην επαρχία οι μπάτσοι όποτε θέλουν – κάτι που γίνονταν πριν από μερικά χρόνια – καθώς και αυξήσεις με διψήφια πτωσοστά. Η παραπάνω έκθεση επισημαίνει ότι 9 εκατομμύρια μετανάστες από την επαρχία θα πηγαίνουν στις πόλεις κάθε χρόνο μέχρι το 2015 για να βρουν δουλειά και λιγότερο του 9% των μεταναστών θα διαλέγει να επιστρέψει στα χωρία του.

Για να αντιμετωπίσει αυτή την «ατομική βόμβα» στα θεμέλια της κινέζικης κοινωνίας το κράτος επιλέγει το δρόμο της καταστολής αυξάνοντας τα κονδύλια για την «εσωτερική ασφάλεια», ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που μέχρι πρότινος έβγαινε ξετόπωτα υπέρ των καπιταλιστών, φαίνεται να ολλάζει τακτική και αρχίζει να το παίζει προστάτης των εργατικών δικαιωμάτων. Για την ώρα, όμως, αυτό δεν φαίνεται να σταματά το κύμα των εργατικών κινητοποιήσεων, οι περισσότερες από τις οποίες συνήθως δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας.

Σύμφωνα με παλαιότερο δημοσίευμα των Τάιμς της Νέας Υόρκης (18/6/11), που επικαλείται κοινωνιολόγο του πανεπιστημίου Τίνχουα (Σαν Λιτπίνγκ), 180 χιλιάδες διαμαρ-

Απεργία πείνας στις ισραηλινές φυλακές

Σε απεργία πείνας κατεβαίνουν από την Κυριακή 3 Ιούλη 6.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές για να διαμαρτυρηθούν για τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης στα σύγχρονα κολαστήρια του ισραηλινού φασισμού.

Σε απεργία πείνας κατεβαίνουν από την Κυριακή 3 Ιούλη 6.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές για να διαμαρτυρηθούν για τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης στα σύγχρονα κολαστήρια του ισραηλινού φασισμού. Σε ανακοίνωση των φυλακισμένων, που μετέδωσε το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης, αναφέρεται ότι τα κύρια ζητήματα που θέτουν είναι η επιβολή απομόνωσης σε πολλούς κρατουμένους και η στέρηση εκπαίδευσης. Οι παλαιστίνιοι φυλακισμένοι καλούν σε έκταση σύνοδο του Αραβικού Συνδέσμου για να συζητηθεί το θέμα, καθώς και τους Παλαιστίνιους μέσα και έξω από τα κατεχόμενα σε δύο ώρες απεργία πείνας την ίδια μέρα σε συμπαράσταση στους φυλακισμένους.

Η κατάσταση των παλαιστίνιων φυλακισμένων ολοένα και χειροτερεύει. Σύμ-

φωνα με τον Αμπντούλ Νάσερ Φαρβάνα, ειδικό επί θεμάτων κράτησης, το ένα τρίτο των παλαιστίνιων φυλακές έχει στερηθεί το δικαίωμα των επισκέψεων από συγγενείς. Οι Σιωνιστές απαγόρευσαν στους φυλακισμένους από την Λωρίδα της Γάζας τις επισκέψεις από τα μέσα του Ιουνίου του 2007 (τότε που ο Αμπάς απέτυχε να καταλάβει τη Γάζα), επιβάλλοντάς τους έτσι μια μορφή συλλογικής τιμωρίας. Οσοι έχουν την «τύχη» να δεχτούν επισκέψεις αναγκάζονται να δεχτούν ταυτόχρονα την ταυτείνωση των οικογενειών τους.

Εντωμεταξύ, οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις συλλήψεις

ακόμα και παλαιστίνιων βουλευτών επειδή ανήκουν στη Χαμάς. Οι τελευταίες συλλήψεις έγιναν την περασμένη Τρίτη στη Νάμπλους της Δυτικής Οχθούς, ανεβάζοντας τον αριθμό των βουλευτών της Χαμάς που βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές στους 17, ενώ για χρόνια συνεχίζεται η φυλάκιση ηγετικών στελεχών της Παλαιστινιακής Αντίστασης, όπως του γηγέτη του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης Αχμάντ Σααντάτ, που απήχθη από φυλακή της Ιεριχού το 2006 (στην οποία κρατούνταν από το 2001 υπό αμερικανοβρετανική διοίκηση), για να μεταφερθεί στις ισραηλινές φυλακές όπου ζει μέχρι και σήμερα (βρισκόμενος στην απομόνωση από το 2009), και του ηγετικού στελέχους της Φατάχ Μαρουάν Μπαργούθι, που βρίσκεται στις ισραηλινές φυλακές από το 2002.

Χειρότερο κι από το Τσέρνομπιλ το «ατύχημα» στη Φουκουσίμα

Μια μέρα μετά το καταστροφικό «ατύχημα» στο πυρηνικό εργοστάσιο της Φουκουσίμα, ισραηλινός επιστήμονας δήλωνε στο Κανάλι 2 της ισραηλινής τηλεόρασης: «Από αυτά που συλλέξαμε, αυτή η καταστροφή είναι ακόμα πιο επικίνδυνη από το Τσέρνομπιλ». Οπως επισημαίνουν οι Τάιμς της Ασίας σε σχετικό άρθρο τους, από το οποίο αντλήσαμε την παραπάνω πληροφορία (25/6/11), όσο περνούσε ο καιρός όλο και περισσότεροι επιστήμονες κατέληγαν στην παραπάνω άποψη. Οπως ο Αρονλντ Γκούντερον, μηχανικός με 39 χρόνια εμπειρίας στα πυρηνικά εργοστάσια, που μαντζάρει και συντονίζει έργα σε 70 πυρηνικά εργοστάσια των ΗΠΑ. Ο Γκούντερον επισημαίνει ότι «έχουμε εκτεθειμένους 20 ραδιενέργειας πυρήνες... αυτό σημαίνει ότι η δυνατότητα έκλησης ραδιενέργειας είναι 20 φορές μεγαλύτερη αυτής του Τσέρνομπιλ». Οι αμερικανοβρετανικοί κατηγορηθεί στο παραδέχονται πλέο

Σφοδρές συγκρούσεις έσπασαν το βράδυ της περασμένης Τρίτης στην πλατεία Ταχρί του Καΐρου όταν οι δυνάμεις ασφαλείας ξυλοκόπησαν φίλους και συγγενείς των θυμάτων της εξέγερσης εμποδίζοντάς τους να παρευρεθούν σε τελετή μνήμης των θυμάτων που πραγματοποιούνταν σε θέατρο που βρίσκεται σε προάστιο της πόλης. Κι όχι μόνο αυτό. Οπως αναφέρει η αιγυπτιακή εφημερίδα Άλ Αχράμ (26/9), οι συγγενείς των θυμάτων κατήγγειλαν ότι αυτοί για τους οποίους η «φιλανθρωπική» οργάνωση El Waad El Amīn έκανε την τελετή δεν ήταν διαδηλωτές, αλλά μπάτσοι, που επίσης είχαν σκοτωθεί κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, ενώ τα ονόματα των δολοφονημένων διαδηλωτών δεν ήταν μέσα στα τιμώμενα πρόσωπα!

Οι μπάτσοι που έσπευσαν να εμποδίσουν τους συγγενείς των δολοφονημένων διαδηλωτών της αιγυπτιακής εξέγερσης ήταν τόσο προκλητικοί που έφτασαν στο σημείο να χαστουκίσουν την ηλικιωμένη μητέρα ενός από τα θύματα! Οι υπόλοιποι γιοι της μητέρας αυτής ξυλοκόπησαν τον μπάτσο που τη χαστούκισε και οι μπάτσοι χτύπησαν στο ψωχνό με πλαστικές(;) σφαίρες και

Κάτω η χούντα της Αιγύπτου!

δακρυγόνα, με αποτέλεσμα έναν νεκρό και αρκετούς τραυματίες. Οι συγγενείς των θυμάτων έφυγαν από το θέατρο και κατευθύνθηκαν στην πλατεία Ταχρί, η οποία από τα μεσάνυχτα της περασμένης Τρίτης μέχρι τις 7:30 το πρωί της Τετάρτης μετατρόπηκε σε πεδίο μάχης. Διαδηλωτές κατευθύνθηκαν επίσης και προς

το υπουργείο Εσωτερικών φωνάζοντας «κάτω η στρατιωτική χούντα».

Την ίδια στιγμή, μια άλλη διαμαρτυρία λόμβανε χώρα μπροστά από την κρατική τηλεόραση. Ήταν καθιστική διαμαρτυρία που είχε ξεκινήσει την προηγούμενη Παρασκευή από άλλους συγγενείς των θυμάτων της εξέγερσης, οι οποίοι απαιτούσαν την

καταδίκη του πρώην υπουργού Εσωτερικών Χαμπίπητ Άλ Αντλι και άλλων αξιωματούχων για την εμπλοκή τους στις δολοφονίες των συγγενών τους κατά τη διάρκεια της εξέγερσης. Η δίκη του Άλ Αντλι έχει αναβληθεί για μία ακόμα βδομάδα κι αυτό προκάλεσε την οργή του κόσμου.

Στην καθιστική διαμαρτυρία συμμετείχαν και άστεγες οικογένειες από τις παραγκουπόλεις Άλ Σαλάμ και Άλ Νάχντα, όπου έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις εδώ και τρεις εβδομάδες, ζητώντας από την κυβέρνηση να ικανοποιήσει τις υποσχέσεις της και να τους δώσει διαμερίσματα.

Το στρατιωτικό συμβούλιο που διοικεί τη χώρα, σε ανακοίνωση που εξέδωσε, ανακάλυψε φυσικά «προβοκάτορες» που στοχεύουν στο να σπείρουν διχόνοια μεταξύ των επαναστατημένων Αιγυπτίων και του στρατού για να υποσκάψουν την ασφάλεια και τη σταθερότητα της χώρας, χρησιμοποιώντας το αίμα των μαρτύρων της εξέγερσης! Οι «προβοκάτορες», όμως, φοίνεται ότι

ήταν αρκετοί, αφού το Άλ Τζαζίρα τους υπολόγισε σε πάνω από 5.000. Τεράστιος ήταν και ο αριθμός των τραυματών που σύμφωνα με του υπουργείο Υγείας ανήλθαν σε 1.114 άτομα (πάνω από το ένα πέμπτο των διαδηλωτών!), από τους οποίους οι 990 νοσηλεύτηκαν στην πλατεία και μόνο 124 μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία.

Διαδήλωση συμπαράστασης στους διαδηλωτές της Ταχρί έγινε στο Σουέζ, όπου εκανοντάρες μαζεύτηκαν σε καθιστική διαμαρτυρία που κάλεσε το Μπλοκ της Νεολαίας του Σουέζ. Η πτώση του αμερικανόδουλου δικτάτορα Μουμπάρακ μετά από 30 χρόνια εξουσίας τον περασμένο Φλεβάρη, ύστερα από λαϊκή εξέγερση που κράπησε 18 μέρες και κόστισε τη ζωή σε 840 άτομα και τον τραυματισμό άλλων 6.000, δεν έφερε τη «δημοκρατία» στη χώρα. Το στρατιωτικό συμβούλιο που ανέλαβε είναι εξίσου δεσποτικό, έχοντας φτάσει στο σημείο να ποινικοποιήσει ακόμα και τις απεργίες. Αυτό έχει εξαγριώσει τον κόσμο που την ίδια στιγμή βλέπει τις δίκες των μπάτσων και αξιωματούχων που ευθύνονταν για τις δολοφονίες των εξεγερμένων να καθυστερούν.

■ Λιβύη

Ψεύδη της νατοϊκής προπαγάνδας

Ειών για ανθρωπιστικούς λόγους». Ενώ οι φωνές για πολιτική λύση σε αυξάνονται, μια έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας, που δόθηκε στη δημοσιότητα τις τελευταίες μέρες, αποκαλύπτει ότι η νατοϊκή προπαγάνδα που χρησιμοποιήθηκε για να δικαιολογηθεί η νατοϊκή επέμβαση στη Λιβύη στηρίχεται σε ισχυρισμούς και στοιχεία, για τα οποία δεν υπάρχουν αποδείξεις.

Στα συμπεράσματα της έκθεσης αυτής αναφέρεται ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον άρθρο της βρετανικής εφημερίδας Independent (24/6/11), από το οποίο παραθέτουμε τα πιο σημαντικά σημεία:

«Οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα αμφισβητούν τους ισχυρισμούς για μαζικούς βιασμούς και άλλες κακοποιήσεις που αποδίδονται στις δυνάμεις του Μουαμάρ Καντάφι, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν ευρύτατα για να δικαιολογήσουν τον πόλεμο του ΝΑΤΟ στη Λιβύη. Νατοϊκοί ηγέτες, πολιτικά κόμματα και ΜΜΕ έχουν παρουσιάσει ένα χείμαρο ιστοριών από την αρχή της εξέγερσης στις 15 Φεβρουαρίου, που υποστηρίζουν ότι το καθεστώς Καντάφι έχει δώσει εντολή για μαζικούς βιασμούς, ότι χρησιμοποιεί ξένους μισθοφόρους και ότι έστειλε ελικόπτερα εναντίον άστρων διαδηλωτών. Η έρευνα που προέρχεται από την Λιβύα ψυχολόγο Seham Sergewa, η οποία ισχυρίζεται ότι μοιράσε 70.000 ερωτηματολόγια σε ελεγχόμενες από τους αντάρτες περιοχές και κατα

ριπτώσεις απέδειξε ότι είναι ψευδείς ή τις αμφισβήτει. Βρήκε επίσης ενδείξεις ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι αντάρτες στη Βεγγάζη φαίνεται να έχουν εσκεμμένα κατασκευάσει ψευδείς ισχυρισμούς ή αποδείξεις. Τα ευρήματα της έρευνας φαίνεται να είναι σε πλήρη αντίθεση με τις απόψεις του εισαγγελέα του Διεθνούς Αμνηστίας αυτές. Ομως όταν ρωτήθηκε από την Diana Eltahawy, ειδική της Διεθνούς Αμνηστίας για τη Λιβύη, αν θα ήταν δυνατόν να συναντήσει κάποια από τις γυναίκες αυτές, η Sergewa απάντησε ότι πήρε συνέντευξη από 140 από τις γυναίκες αυτές. Ομως όταν ρωτήθηκε από την Diana Eltahawy, ειδική της Διεθνούς Αμνηστίας για τη Λιβύη, αν θα ήταν δυνατόν να συναντήσει κάποια από τις γυναίκες αυτές, η Sergewa απάντησε ότι είχε χάσει την επιαφή μαζί τους και ότι δεν μπορούσε να δώσει τεκμηριωμένες αποδείξεις για τους βιασμούς...

Οι αντάρτες έχουν καταγγείλει επανειλημμένα ότι χρησιμοποιήθηκαν εναντίον τους στρατιώτες από την Κεντρική και τη Δυτική Αφρική. Η έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας δεν βρήκε καμιά απόδειξη γι' αυτό. Οπως δήλωσε η Ντονατέλα Ροβέρα, ανώτερη σύμβουλος της Διεθνούς Αμνηστίας, που ήταν στη Λιβύη για τρεις μήνες μετά την έναρξη της εξέγερσης, λέει ότι «δεν έχουμε βρει καμιά απόδειξη ή ένα θύμα βιασμού ή ένα γιατρό που να γνωρίζει κάποιον που βιάστηκε». Η Liesel Germtholtz, επικεφαλής του τομέα για τα Δικαιώματα των Γυναικών στη Human Rights Watch, η οποία επίσης ερευνήσει την ιστορία των μαζικών βιασμών, δήλωσε: «Δεν έχουμε καταφέρει να βρούμε αποδείξεις».

Η πιο ισχυρή απόδειξη για τους μαζικούς βιασμούς, φαίνοταν να προέρχεται από την αρχή της εξέγερσης στις 15 Φεβρουαρίου, που υποστηρίζουν ότι το καθεστώς Καντάφι έχει δώσει εντολή για μαζικούς βιασμούς, ότι χρησιμοποιεί ξένους μισθοφόρους και ότι έστειλε ελικόπτερα εναντίον άστρων διαδηλωτών. Η έρευνα που προέρχεται από την Λιβύα ψυχολόγο Seham Sergewa, η οποία ισχυρίζεται ότι μοιράσε 70.000 ερωτηματολόγια σε ελεγχόμενες περιοχές...

Κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών της εξέγερσης στην ανατολική Λιβύη, οι δυνάμεις ασφαλείας πυροβολήσαν και σκότωσαν διαδηλωτές

και ανθρώπους που παρακολουθούσαν τις κηδείες τους, όμως δεν υπάρχει καμιά απόδειξη μαζικής δολοφονίας πολιτών στην κλίμακα της Υεμένης ή της Συρίας. Το μεγολύτερο μέρος των συγκρούσεων στις πρώτες μέρες της εξέγερσης έγιναν στη Βεγγάζη, όπου 100-110 άνθρωποι σκοτώθηκαν, και στην Μπράιντα ανατολικά, όπου σκοτώθηκαν 59-64 άνθρωποι σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν πολιτούς που σκοτώθηκαν, και οι μερικοί ήσαν όπλα. Εραστηκαρία βίντεο δείχνουν μερικούς συλληφθέντες απόδειξη για την αποδείξεις της βιασμού της Βεγγάζη, όπου σκοτώθηκαν 100 μέρες από τη νατοϊκή επέμβαση στη Λιβύη, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο προχώρησε στην έκδοση εντάλματος σύλληψης του Μουαμάρ Καντάφι, του γιου του Σαΐφ αλ-Ισλάμ και του επικεφαλής της υπηρεσίας Πληροφοριών, με την κατηγορία της διάπραξης εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, την ίδια στιγμή που το καθεστώς Σάλεχ στην Υεμένη, το καθεστώς Ασαντ στη Συρία και η σουνιτική μοναρχία Αλ-Χαλίφα στο Μπαχρέιν παραμένουν στο απυρόβλητο. Ο κυνισμός και η υποκρισία στο αποκορύφωμά τους. Για μια ακόμη φορά το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο εκτελεί διατεταγμένη υπηρεσία ως μαριονέτα των Αμερικανών λιπεριαλιστών, για να

Τέρμα πια στις αυταπάτες

Η βάρβαρη επίθεση όλων των ειδικών καταστατικών σωμάτων στους διαδηλωτές στο Σύνταγμα, και την Τρίτη και πολύ περισσότερο την Τετάρτη, δεν πρέπει να συσκοτίσει μια σειρά άλλα ζητήματα, την κορύφωση των οποίων ζήσαμε αυτές τις μέρες.

Ηταν εμφανώς λιγότερος ο κόσμος που συμμετείχε σ' αυτές τις κινητοποιήσεις. Δεν ήταν ο κόσμος των ογκωδέστατων πρώτων συγκαντρώσεων στην πλατεία Συντάγματος. Το λόγο πρέπει να τον αναζητήσουμε στη διαφανείσα υπερψήφιση του Μεσοπρόθεσμου από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Ενα μεγάλο μέρος του κόσμου που συγκεντρωνόταν στο Σύνταγμα εκφράζοντας με μούτζες και συνθήματα την αποδοκιμασία του προς την κυβέρνηση και την πολιτική της είχε πιστέψει ότι έτσι, με μια «νέα» μορφή αγώνα, μπορεί να αποτρέψει την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου. Οταν διαφάνηκε ότι αυτό δεν πρόκειται να γίνει, εμφιλοχώρωσε η απογοήτευση και μεγάλο μέρος αυτού του κόσμου ξανακλείστηκε στο καβούκι του.

Η σύνθεση του κόσμου το διήμερο Τρίτη-Τετάρτη ήταν εμφανώς διαφοροποιημένη. Δεν ήταν ο μεγάλος όγκος των «αγανακτισμένων», αλλά κυρίως ο συνήθης κόσμος των απεργιακών διαδηλώσεων. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο ήταν πολλοί που επέμεναν στην αυταπάτη της μη βίας. Οταν η βία ξέσπασε, ήταν η «νεολαία του Δεκέμβρη» που έσωσε την τιμή της εργατικής τάξης, υψώνοντας αντίσταση στις σιδερόφραχτες στρατιές των μπάτσων. Και προς τιμήν του, ο πολύς κόσμος δεν έφυγε, δεν το βάλε στα πόδια, έμεινε εκεί και στήριξε την αντίσταση, αν και απαράσκευος ο ίδιος για πρακτική αντίσταση.

Η κυβέρνηση χρησιμοποίησε και πάλι το μαστίγιο και το καρότο. Μαζί με την προβοκατορολογία. Το καρότο το κρατούσε στη Βουλή ο Βενιζέλος, που έψαλε ύμνους στους «αγανακτισμένους» και ζητούσε να συναντηθεί μαζί τους, και το μαστίγιο ο Παπουτσής, που ξαμόλυσε τους πραιτοριανούς του με εντολή να μακελέψουν τον κόσμο, για να σπείρουν τον τρόμο και να περάσουν το μήνυμα ότι η κυβέρνηση είναι απόττητη. Οσο για την προβοκατορολογία, αυτή τη χρησιμοποίησε ολόκληρο το κοινοβουλευτικό φάσμα, το κάθε κόμμα από τη δική του σκοπιά. Η κυβέρνηση ανακάλυπτε σχέδια αντάρτικου πόλης και η Παπαρήγα με τον Τσίπρα παρακρατικούς μηχανισμούς.

Ποιο είναι το μήνυμα που όλοι τους θέλουσαν να περάσουν; Οτι κάθε μορφή αγώνα είναι χαμένη από χέρι. Οτι μόνη λύση είναι η κυβερνητική αλλαγή μέσω εκλογών. Οσοι θέλουν να διαμαρτυρηθούν μπορούν να μουτζώνουν, έτσι και δοκιμάσουν, όμως, να περάσουν σε ουσιαστικότερες μορφές αγώνα, θα αντιμετωπίζονται με γκλομπ, χρυμιά και μοτοσικλέτες. Ολο αυτό αντιστρέφεται, όμως. Τι μας λείπει τελικά; Μας λείπει η δική μας πολιτική οργάνωση και η οργάνωση της αντιβίας.

Τι κρίμα που ήταν χρυσαυγίτες και χάλασε το παραμύθι περί «κουκουλοφόρων» που συνεργάζονται με την Αστυνομία...

■ Υπηρέτες των τοκογήψων

Είπε ο Παπανδρέου στις Βρυξέλλες, μετά τη σύνοδο κορυφής: «Η στόχευση είναι να μπορέσουμε να μειώσουμε το έλλειμμα μας κατά 28 δισ., να έχουμε σταδιακά μια μείωση της τάξης των 28 δισ. τα επόμενα τέσσερα χρόνια και αυτό, βεβαίως, να μας φτάσει κοντά στο 1% έλλειμμα, δηλαδή έχοντας πια σοβαρά πλεονάσματα στον προϋπολογισμό μας, πρωτογενή πλεονάσματα, που σημαίνει απλά να μπορούμε να έχουμε περισσότερα έσοδα από ό,τι ξοδεύουμε και από ό,τι καταναλώνουμε ως κράτος. Και αυτή δα είναι μια πολύ σημαντική βάση, προκειμένου να μπορέσει η χώρα μας να σταθεί ξανά στα δικά της πόδια».

Προσέξτε λίγο τι σημαίνει αυτό που είπε. Ο προϋπολογισμός δα έχει μεν πρωτογενή πλεονάσματα (δηλαδή τα έσοδά του δα είναι μεγαλύτερα από τις δαπάνες), όμως δα υπάρχει και πάλι έλλειμμα (1% του ΑΕΠ). Στις πρωτογενείς δαπάνες δεν περιλαμβάνονται τα χρεολύσια, περιλαμβάνονται όμως οι τόκοι. Αρα, αν δεν υπήρχαν οι τόκοι, το πρωτογενές πλεόνασμα δα ήταν μεγαλύτερο (τουλάχιστον κατά 20 δισ., σύμφωνα με τους σημερινούς υπολογισμούς) και αν δεν υπήρχαν τα χρεολύσια, δεν δα υπήρχε έλλειμμα, τελικά, αλλά σημαντικό πλεόνασμα. Επομένως, ξεσκίζουν τον ελληνικό λαό για να πληρώνουν τους τοκογήψους και καμαρώνουν κιόλας, ότι είναι... κιμπάρηδες.

ΥΓ: Για την ιστορία αναφέρουμε ότι το πεντάμηνο του 2011 το έλλειμμα είναι περίπου 10,3 δισ. ευρώ. Τα τοκοχρεολύσια που πληρώθηκαν είναι περίπου 36 δισ., δηλαδή υπερτριπλάσια από το έλλειμμα!

■ Στυγνός νεοφιλεπεύθερος

Αν υπάρχει ένας υπουργός που μιλά μια στυγνή νεοφιλεύθερη γλώσσα, πιο στυγνή απ' αυτή του Παπακωνσταντίνου, αυτός είναι ο Φ. Σαχινίδης. Πριν ακόμη την υπογραφή του Μνημόνιου, όταν ψήφιζαν τα πρώτα «πακέτα» αντιλαϊκών-αντεργατικών μέτρων, οι Πασόκοι έλεγαν ότι αυτή «δεν είναι πολιτική ΠΑΣΟΚ», αλλά έκτακτα μέτρα που με πόνο καρδιάς είναι υποχρεωμένοι να πάρουν, «για να μη χρεοκοπήσει η χώρα». Εριχναν, μάλιστα, το ανάδεμα στην κυβέρνηση Καραμανλή, υποστηρίζοντας ότι επί των ημερών της εκτινάχτηκε το χρέος και το έλλειμμα. Ποιος δεν δυμάται τον περσινό καυγά ΠΑΣΟΚ-ΝΔ για

το ποιο από τα δύο κόμματα χρέωσε περισσότερο τη χώρα;

Την ίδια επιχειρηματολογία παρουσιάζει τώρα και ο Βενιζέλος, ο οποίος κοντεύει να γίνει Λοβέρδος με τόσο κλάμα που χύνει καθημερινά στα ΜΜΕ, για να πείσει ότι πονάει που παίρνει αυτά τα μέτρα, αλλά δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Ο Σαχινίδης, όμως, έχει άλλη άποψη και δεν δίστασε να την παρουσιάσει για μια ακόμη φορά στη Βουλή, μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποδέσμων, κατά τη 8η ανάγνωση του Μεσοπρόθεσμου. Κατ' αυτόν, «από το 1974 και μετά η χώρα μας συσσωρεύει συνεχώς έλλειμμα», διότι ασκούσε... πλουσιοπάροχη κοινωνική πολιτική. Γ' αυτό ευδύνονται και τα δυο κόμματα εξουσίας που κυβέρνησαν, αλλά και τα κόμματα που ήταν μόνιμα στην αντιπολίτευση, διότι «από τη δική τους δέση ευδύνης οδήγησαν πολλές φορές και διαμόρφωσαν καταστάσεις που είχαν σαν αποτέλεσμα κάποιοι να δεωρούν ως κεκτημένα δικαιώματα μια σειρά από πράγματα, τα οποία δεν μπορούσε καν να τα χρηματοδοτήσει το ελληνικό κράτος». Οπως χαρακτηριστικά είπε, «είχαμε καταλήξει να γινόμαστε παροχείς δικαιωμάτων, διασφαλίζοντας στους πολίτες δικαιώματα, τα οποία όμως ήταν μελλοντικές υποχέσεις, χωρίς αυτός που τις παρείχε να έχει ότι διασφαλίσει ότι μπορεί να τις χρηματοδοτήσει». Κατά τον Σαχινίδη, ο οποίος επιβραβεύτηκε με την αναβάθμισή του σε αναπληρωτή υπουργό, δεν εφαρμόζεται πολιτική που παρεκκλίνει από το «σοσιαλιστικό πρόγραμμα» του ΠΑΣΟΚ, αλλά πολιτική που έπρεπε να εφαρμόζεται από το 1974! Και να σκεφτείτε ότι το νεοσύστατο ΠΑΣΟΚ γιγαντώθηκε και κατέλαβε την εξουσία μέσα σε μια εφταετία, καταγγέλλοντας την πολιτική της τότε κυριαρχίας που ήταν η χρυσαυγίτες και χάλασε το παραμύθι περί «κουκουλοφόρων» που συνεργάζονται με την Αστυνομία...

βέρνησης Καραμανλή. Ποιος δα το φαντάζοταν ότι μερικές δεκαετίες αργότερα ένας υπουργός του δα χαρακτήριζε την πολιτική Καραμανλή της περιόδου 1974-81 σαν... σοσιαλιστική.

■ Δυο γάιδαροι...

Ποιος πέτυχε τις καλύτερες προϋποδέσμεις για την επιτάχυνση του ΕΣΠΑ, για τις οποίες μίλησαν την περασμένη εβδομάδα ο Γιούνκερ και ο Μπαρόζο; Αν πιστέψουμε τον Βενιζέλο, αυτό είναι κατάκτηση των τελευταίων ημερών, μετά τον ανασχηματισμό. Οπως είπε μιλώντας στη Βουλή, αυτό που είχαν δηλώσει αρχικά οι Γιούνκερ-Μπαρόζο «περιλαμβάνεται και στα συμπεράσματα του χρεοκοπίου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μετά την προσπάθεια που κάναμε ο Πρωθυπουργός και εγώ με τους εταίρους μας όλες αυτές τις ημέρες».

Ο χρυσοχοΐδης, όμως, που ακόμα δεν

■ Περι αξιοποιησίας

Ο Βενιζέλος έλεγε και ξαναέλεγε ότι το τέλος επιπτεύματος δα είναι 300 ευρώ μεσοσταθμικά. Οταν ο Χατζηνικολάου πήγε να παραπρήσει ότι δεν είναι έτσι, ξεπέρασε στα γρήγορα την παραπρήση. Τελικά θάζουν χαράτοι 500 ευρώ σε Αδήνα-Θεσσαλονίκη και 400 στην υπόλοιπη Ελλάδα. Μεσοσταθμικά, το χαράτο είναι πάνω από 450 ευρώ, δεδομένου ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις είναι σε Αδήνα και Θεσσαλονίκη. Μέσα σε δυο μέρες, δηλαδή, είχαμε μια αύξηση πάνω από 50% σε σχέση με εκείνο που εξήγγειλε ο Βενιζέλος.

Φυσικά και ήξερε από την αρχή ποιο δα ήταν το ύψος αυτού του χαρατσιού, αφού ο εφαρμοστικός νόμος του Μεσοπρόθεσμου ήταν έτοιμος. Για προπαγανδισ

μπορεί να χωνέψει ότι ο Παπανδρέου δεν τον έκανε «τσάρο» της οικονομίας, τα πήρε στο κρανίο και εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αναφέρει ότι αυτό είναι αποκλειστικά δική του επιτυχία, για την οποία δίνει μάχες μήνες τώρα. Από το Φλεβάρη, όπως αναφέρει.

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα. Σιγά μην έψησαν αυτοί τους ευρωενωσίτες. Οπως γράφτηκε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», όταν αυτοί είδαν ότι η «κινεζοποίηση» προχωρά πολύ καλά και έχει σχεδόν ολοκληρωθεί στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, αποφάσισαν να ευνοήσουν κάποιες μικρές αναπτυξιακές ανάσες, για να τεστάρουν την κατάσταση.

■ Ξεφρούδισμα

– Το Μεσοπρόδειμο δεν έχει συμφωνηθεί με την τρόικα, είχαν μείνει ανοιχτά 5,6 δισ. ευρώ.

– Η χώρα μας δεν έχει φορολογικό σύστημα, αλλά υπάρχει μια «χύμα» φορολογική κατάσταση, η οποία δεν μπορεί να συνεχιστεί.

– Δεν κάνω τη δήλωση πως δεν πρόκειται ποτέ να εισηγηθώ άλλα μέτρα όσο είμαι Υπουργός Οικονομικών και διαχειρίζομαι μια εδνική κρίση.

– Βεβαίως, βεβαίως πράγματι δεν έγινε ούτε μία αποκρατικοποίηση σε ενάμιση χρόνου.

– Η χώρα μας είχε χάσει την αξιοποίησία της έναντι των εταίρων.

Ο Βενιζέλος ξεφρούδιζε καθημερινά σαν κρεμμύδι τον Παπακωνσταντίνου, με τις πλάτες σύμπαντος του μινιατούρα συστήματος, που έχει εγκαταλείψει τον πρώην εκλεκτό του. Ούτε παπαγαλάκι να γράψει κάτι υπέρ του δεν θρίσκει ο εκπεισών «τσάρος». Βλέπετε, τα παπαγαλάκια ακούνε πρώτα τη φωνή των αφεντικών τους κι ύστερα πάνε με εκείνον που κρατάει πια το τσουβάλι με το κεχρί.

■ Το κόλπο του Πασόκου

Διαχρονικά, οι Πασόκοι έχουν αποδείξει πως ξέρουν το παιχνίδι της προπαγάνδας. Αν δεν κάνεις δόρυθιο γύρω απ' τ' όνομά σου, κανένας δεν θα σώσει σημασία. Ο βουλευτής Καρδίτσας Ν. Σαλαγιάννης κρίνει πως ήρθε ο καιρός να πάρει κι αυτός ένα υφουργείο. Αν και βγήκε έγκαιρα στα κεραμίδια, ο Παπανδρέου δεν του έκανε τη χάρη, επιλέγοντας μόνο τον Κουκουλόπουλο και τον Σπηλιόπουλο. Ο Σαλαγιάννης δεν απελίστηκε. Αφού όμως θρέδηκε ψηλά στη δημοσιότητα, αποφάσισε να συνεχίσει στο ίδιο μοτίβο, το «κριτικό», βάζοντας υποψηφιότητα για τον επόμενο ανασχηματισμό. Βγαίνει, λοιπόν, στο Βήμα FM και δηλώνει: «Ο κ. Βενιζέλος δεν έκανε αλλαγές. Διεκπεραίωσε μια υπόδεση που σε μεγάλο βαθμό ήταν διαμορφωμένη. Αυτή τη στιγμή, το πρόβλημα που υπάρχει στο πολιτικό σύστημα είναι ότι οι γέφυρες επικοινωνίας με τον κόσμο κόβονται κάθε μέρα και πιο πολύ. Δεν πιστεύει κανένας κανέναν. Μιλάμε και δεν μας ακούει κανένας. Και κανένας Βενιζέλος δεν πρόκειται να αλλάξει τα πράγματα και να απαλλάξει το μεσαίο στρώμα της κοινωνίας αν δεν πάσει πρώτα τη φοροδιαφυγή και τη σπατάλη. Δεν το κάναμε 20 μήνες, αλλά δεν προετοιμάσαμε και έναν μηχανισμό. Και αυτό δεν είναι ανικανότητα ή αναποτελεσματικότητα. Είναι πολιτική ανημικότητα. Μας βασανίζει όλους ότι δα χρειαστούν και άλλα μέτρα, αν δεν υπάρχει ένα μνημόνιο ανάπτυξης».

Αμέσως αρχίζει το τζέρτζελο: υποψήφιος για καταψήφιση και ο Σαλαγιάννης. Το αφήνει να σέρνεται μια-δυο μέρες και μόλις πλησιάζει η κρίσιμη μέρα ξεκαθαρίζει το τοπίο: «Ποτέ δεν υπονόμησα πως δα καταψήφισα το Μεσοπρόδειμο ή κάτι από αυτά που είναι τόσο πολύ κρίσιμα, δα προτιμούσα αν έφτανα εκεί να παραιτηθώ». Η συνταγή είναι καλή, αλλά μην είσαστε σίγουροι ότι ο Σαλαγιάννης δα προλάβει να υφουργοποιηθεί.

■ Μπουρδούλογια

Να πίνουν κάτι αποκλείεται. Προς τι τότε τέτοιες υπερβολές; Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ λέμε, που εξέδωσε ανακοίνωση για να καταγγείλει τις απειλές της κυβέρνησης ενάντια στον «Στολίσκο της Ελευθερίας II». Καταρχάς, ως αποστολή του Στολίσκου ανακαλύπτεται η... «απελευθέρωση της Γάζας!». Και καταλήγει με τη μεγαλοφύη μπαρούφα, ότι «η άνοιξη δεν είναι πια μόνο Αραβική, είναι Μεσογειακή και το καλοκαίρι που έρχεται δα γιορταστεί στην Ελεύθερη Παλαιστίνη!»

ΣΕΚ «μυρίζει» η ανακοίνωση, αλλά η υπογραφή γράφει ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οπότε τη χρεώνονται όλες οι συνιστώσες.

■ Της συμφοράς

Κομματάρχης της συμφοράς η κόρη του Μητσοτάκη, που ακόμη και τα τελευταία γκάλοπ, με την καταβαράδρωση ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, δεν τη «βάζουν» στη Βουλή. Εφτιαχε και Κεντρική Επιτροπή και Πολιτικό Συμβούλιο και ζήτησε εξουσιοδότηση από την ΚΕ ν' αποφάσισει το ΠΣ για την υπερψήφιση ή μη του Μεσοπρόδειμου ακόμη και λίγες ώρες πριν τη διαδικασία ψήφισης». Άμα δε βγαίνουν τα «κουκιά» του Παπανδρέου, δα ρίξει και αυτή τα δικά της. Κι αυτό το θεωρεί «νέον αέρα» στην πολιτική!

Η μπάλα χάθηκε, ο λαός πληρώνει

Την Παρασκευή 24 Ιούνη, ο Βενιζέλος εμφανίστηκε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Alter, αποφασισμένος να διορθώσει τη ρύθμιση για αναδρομική επιπτοροφή της αφελειας που είχαν από τη συγκέντρωση αποδείξεων του 2010 οι φορολογούμενοι. Μίλησε για «παρεξήγηση από τη νομοτεχνική διατύπωση και την πιθανή ερμηνεία μίας διάτοξης». Εξήγησε ότι δεν ήταν στης προθέσης του υπουργείου να ζητηθούν αναδρομικά πίσω τα λεφτά από τις αποδείξεις και με αθώο ύφρος είπε ότι «γι' αυτό υπάρχει ο διάλογος η Βουλή και η διαδικασία, αν θέλετε, του ελέγχου των διατυπώσεών μας από πολλούς αναγνώστες». Και κατέληξε: «Δεν θα υπάρξει τέτοιου είδους ανακολουθία και δεν θα επιβαρυνθεί κάποιος εξ αυτού του λόγου».

Το Σαββατοκύριακο υπήρξαν δημοσιεύματα, κυρίως σε οικονομικές ιστοσελίδες, μιας και οι εφημερίδες είχαν κλείσει, ότι υπήρξε έκρηξη οργής σε Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη και Ουάσιγκτον, διότι τα στελέχη της τρόικας διαπίστωσαν ότι ανοίγει μια τρύπα 600 εκατ. ευρώ στα νέα μέτρα του 2011. Τα ίδια δημοσιεύματα, έχοντας προφανώς πληροφόρηση από το υπουργείο Οικονομικών, μιλούσαν για νέο γύρο διαβιουλεύσεων με την τρόικα, μέσω τηλεδιασκέψεων, αφού τα στελέχη της είχαν αποχωρήσει από την Αθήνα, θεωρώντας ότι Μεσοπρόθεσμο είχε «κλείσει».

Αυτά τα δημοσιεύματα διέφευδαν τον Βενιζέλο που μιλούσε για «παρεξήγηση» και «ασαφή διατύπωση», όμως αυτός, που δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, σιωπούσε. Στην πραγματικότητα, με τη σιωπή του επιβεβαίωντας τα δημοσιεύματα.

Τη Δευτέρα το απόγευμα και ενώ στη Βουλή βρισκόταν σε εξέλιξη η συζήτηση για το Μεσοπρόθεσμο, ο Βενιζέλος εδειξε ότι έχει χάσει εντελώς τη μπάλα. Στις 6:56' έστειλε δελτίο Τύπου με τη δήλωση που είχε κάνει στη Βουλή. «Ξεχνώντας» τις προηγούμενες δηλώσεις του, στις οποίες μιλούσε για «παρεξήγηση», παραδεχόταν για πρώτη φορά ότι στο Μεσοπρόθεσμο προβλεπόταν αναδρο-

μική επιστροφή των ποσών που είχαν εκπέσει οι φορολογούμενοι λόγω αποδείξεων, γεγονός που αποκάλυπτε ότι έγινε παζάρι με την τρόικα. «Εγινε η αναγκαία αναπτροσαρμογή των πινάκων και επετεύχθη συμφωνία με την Τρόικα», δήλωσε, δίνοντας στη συνέχεια το περιεχόμενο της συμφωνίας: «Επί της ουσίας δεν μεταβάλλεται τίποτε ως προς το πολιτικό περιεχόμενο της συζήτησης της Βουλής: Είναι 300 εκ. από μια πιο αισιόδοξη αλλά ρεαλιστική εκτίμηση των εσόδων του 2011, επί τη βάσει των νέων μέτρων που έχουν αναγγελθεί και περιλαμβάνονται στον Εφαρμοστικό Νόμο και 300 εκ. από περαιτέρω περικοπές δοπτανών». Αναφέρεται στην πομπή της Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Και όταν έγινε αντιληπτό ότι αυτό θα σημαίνει επιστροφή χρημάτων που έχουν καταβληθεί αρχεωστήτως ίσως, αλλά που δεν σώζονται τώρα στο οικογενειακό πορτοφόλι, είπε αιμέσως όχι. Άλλα το όχι αυτό σημαίνει σε φιλική τιμή από την Τρόικα 600 εκ., τα οποία έπρεπε να βρεθούν μέσα σε μία υγάπτη! Γιατί τίποτε δεν γίνεται δωρεάν. Πρέπει να υπάρχει πάντα το ισοζύγιο ισοδύναμο δημοσιονομικό αποτέλεσμα!

Σε λιγότερο από δυο ώρες, στις 8:39', ο Βενιζέλος εξέδωσε νέα ανακοίνωση, με την οποία έπαρινε τίσιμα απόδειξες σε φορές ισωτάς, αλλά που δεν σώζονται από την Αθήνα 600 μέχρι 500 ευρώ, δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να καλύψει τα 300 εκατ. της «τρύπας» των αποδείξεων. Αν, μάλιστα, μειωνόταν από 400-500 σε 300 ευρώ, τότε η «τρύπα» θα μεγάλωνε. Επομένως, μιλάμε για ένα πρόσθετο τέλος, άμεσης καταβολής, ίσο με 300 ευρώ, προκειμένου να καλυφθεί η «τρύπα» των αποδείξεων.

Είναι φανερό πως αυτές τις τέσσερις μέρες ο Βενιζέλος έχασε τη μπάλα. Πήγε να το παίξει μάγκας και η τρόικα του έσπασε τον τσαμπουκά. Κι όχι μόνο μία, αλλά δύο φορές, όπως αποδεικνύεται από τις απανωτές ανακοινώσεις που αναγκάστηκε να κάνει. Ομως, εμάς αυτό ποσώς μας ενδιαφέρει. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι και όταν η κυβέρνηση χάνει τη μπάλα, ο λαό

■ Για δεκαετίες στην πρέσα ο ελληνικός λαός με το νέο σχέδιο «σωτηρίας»

Ανελέητοι τοκογλύφοι οι σωτήρες

ΟΒενιζέλος, άσος στην πανεπιστημιακού τύπου συστηματοποίηση του πολιτικού λόγου, μιλά δήμη για τρεις πυλώνες, στους οποίους στηρίζεται η οργανωμένη προσπάθεια εξόδου της Ελλάδας από την κρίση. Ο πρώτος πυλώνας είναι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και οι ιδωτικοποιήσεις των 50 δισ. ευρώ, τα κονδύλια από τις οποίες θα χρησιμοποιηθούν για τη μείωση του κρατικού χρέους. Ο δεύτερος πυλώνας είναι ένα νέο δάνειο από τις χώρες της ευρωζώνης και του ΔΝΤ και ο τρίτος πυλώνας είναι η «κύληση» του χρέους από τους δανειστές, σε εθελοντική βάση, με την οποία δεν ασχολείται η ελληνική κυβέρνηση.

Ξεχνάει, βέβαια, να πει ο Βενιζέλος ότι με τον τρίτο πυλώνα δεν ασχολείται η ελληνική κυβέρνηση ασχολούνται, όμως, οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της Ευρώπης και ιδιαίτερα η γαλλική και η γερμανική, οι τράπεζες των οποίων κατέχουν το μεγαλύτερο τμήμα των ομολόγων του ελληνικού κράτους. Η ελληνική κυβέρνηση δεν ασχολείται, γιατί δεν της επιτρέπουν να ασχοληθεί. Αυτή θα πληροφορηθεί το αποτέλεσμα από τα διαβούλια-παζαρέματα των ιμπεριαλιστικών χωρών και θα τα αποδεχτεί θελοντας και μη, ενώ θα διοταχθεί να τα εφαρμόσει και στο κομμάτι του χρέους που κατέχουν ελληνικές τράπεζες και ασφαλιστικά ταμεία. Το βέβαιο είναι ότι, στο πλαίσιο της συστημικής αλληλεγγύης του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, θα βολευτούν και οι ελληνικές τράπεζες, κατά το «κοντά στο βασιλικό ποτίζεται κι η γλάστρα».

Σ' αυτή την κούρσα, η οποία έχει αρχίσει στο Βερολίνο, το Παρίσι, τη Ρώμη και την Ουάσιγκτον, η Γαλλία πήρε πρώτη την πρώτη στροφή. Την περασμένη Κυριακή, στη γαλλική συντηρητική εφημερίδα Figaro παρουσιάστηκε το σχέδιο επιμήκυνσης του ελληνικού χρέους, που επεξεργάστηκαν οι τραπεζίτες των γαλλικών μοντωπώλων BNP Paribas, Credit Agricole και Societe Generale. Τη Δευτέρα, αυτό το σχέδιο ανέλαβε να προπαγανδίσει ο ίδιος ο Σαρκοζί σε συνέντευξη Τύπου, στην οποία δήλωσε, μεταξύ άλλων: «Καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι, με την επιμήκυνση της διάρκειας των δανείων στα 30 χρόνια, με επιτόκιο λιγότερο από 4% με τα δάνεια που χορηγεί η ΕΕ στην Ελλάδα συν μα προσαρέση συνδεδεμένη με τους μελλοντικούς ρυθμούς ανάπτυξης της Ελλάδας, θα δημιουργηθεί ένα μοντέλο που κάθε χώρα θα έβρισκε ελκυστικό».

Στην Ελλάδα έπεισε παγωμάρα. Από την κυβέρνηση δεν έγινε κανένα σχόλιο (δεν θέλησαν ν' ανοίξουν νέα πληγή τις μέρες που πάσχιζαν να ψηφίσουν το Μεσοπρόθεσμο, γιατί θα αποκαλυπτόταν ο συγνός τοκογλυφικός χαρακτήρας της γαλλικής πρότασης), ενώ στελέχη όπως ο Στουρνάρας (νων πρόεδρος του ΙΟΒΕ, που στο παρελθόν έχει διεκπεραιώσει την πώληση της Εμπορικής Τράπεζας στην Credit Agricole) δήλωσε

ότι πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά το κόστος αυτής της πρότασης για την Ελλάδα.

Αντίθετα, το Βερολίνο χαιρέτισε τη γαλλική πρόταση, με δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου Στέφεν Ζάιμπερτ. Από τον γερμανικό Τύπο έγινε γνωστό ότι και οι γερμανικές τράπεζες συμφωνούν με το γαλλικό σχέδιο, όμως θέλουν διαφορετική περίοδο επιμήκυνσης, πολύ μικρότερη από την 30ετία του γαλλικού σχεδίου. Αυτό άφησε να εννοηθεί και ο επικεφαλής της Deutsche Bank, Γιόζεφ Ακερμαν, ο οποίος σε δηλώσεις του από τη Ρώμη ξεκάθαρισε ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει μια συμφωνία μέσα στην τρέχουσα εβδομάδα, ώστε αυτή να τεθεί υπόψη των υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης κατά το έκτακτο Eurogroup της 3ης Ιούλη. Προφανώς, οι Γερμανοί λένε «καταρχήν ναι», αλλά θέλουν να ωριμάσει το παζάρι.

Ας δούμε, όμως, τι περιλαμβάνει το γαλλικό σχέδιο, το προσχέδιο του οποίου διέρρευσε στο Reuters, όποτε έχουμε πλέον καλύτερη εικόνα απ' αυτή που μας έδωσε το δημοσίευμα της Figaro.

1. Τα ελληνικά ομόλογα που κατέχουν γαλλικές τράπεζες και λήγουν μεταξύ 2011 και 2014 θα αποπληρωθούν κανονικά κατά το χρόνο λήξης τους. Ας σημειωθεί ότι αυτά τα ομόλογα πωλούνται σήμερα στη δευτερογενή αγορά στο 50% της ονομαστικής τους τιμής. Επομένως, οι γαλλικές τράπεζες, καταρχάς, δεν θα γράψουν καμιά ζημιά στους ισολογισμούς τους, όποτε δεν θα έχουν ανάγκη οποιασδήποτε κεφαλαιακής ενίσχυσης για να περάσουν τα διάφορα τεστ αξιολόγησης στα οποία υποβάλλονται οι τραπεζικοί όμιλοι.

2. Από τα κεφάλαια που θα εισπράξουν με την αποπληρωμή των ομολόγων, το 50% θα επανεπενδυθεί σε νέα δάνεια προς την Ελλάδα, 30-ετούς διάρκειας (η διάρκεια τελικά θα καθοριστεί μετά το παζάρι μεταξύ Παρισιού και Βερολίνου). Τα δάνεια αυτά θα έχουν κυμαινόμενο επιτόκιο, σαν αυτό που έχουν τα δάνεια που χορηγεί η τρόικα. Αυτό το επιτόκιο διαιροφρώνεται με βάση το euribor (διατραπεζικό επιτόκιο που καθορίζει η EKT), συνέντευξη στην οποία δηλώσει το 0,5% μέχρι το τέλος του 2011). Αν η EKT αυξήσει βαθμιαία το επιτόκιο της στα επίπεδα του 2008, τότε το επιτόκιο αυτών των τριακονταετών ομολόγων θα φτάσει το 10%. Ομως, το επιτόκιο του γαλλικού σχέδιου δεν σταματά εκεί. Στο αρχικό κυμαινόμενο επιτόκιο θα προστίθεται ένα bonus, ανάλογα με την αύξηση του ελληνικού ΑΕΠ. Το bonus αυτό θα

(SPV), που θα δημιουργηθεί με μοναδικό περιουσιακό στοιχείο τα ελληνικά ομόλογα. Επομένως, από τους ισολογισμούς τους θα αφαιρεθούν τα «τοξικά» ή ύποπτα ως «τοξικά» (θελετε να τα πείτε τα κατηγορίας junk; πείτε τα έτσι, το ίδιο κάνει) ελληνικά ομόλογα και θα προστεθούν οι μετοχές από τη συμμετοχή τους στην εταιρία ειδικού σκοπού που θα δημιουργηθεί.

5. Το 30% που απομένει από την αποπληρωμή των ελληνικών ομολόγων οι τράπεζες θα το εισπράξουν σε ρευστό.

Αυτό θα είναι ένα καινούργιο τοκογλυφικό «ντιλ» προς όφελος των τραπεζών και σε βάρος του ελληνικού λαού, που θα εξακολουθήσει να πληρώνει τα τοκογλυφικά τους δάνεια.

Με το σχέδιο αυτό οι τράπεζες θα απολαγούν από τα ελληνικά ομόλογα που λήγουν μέχρι το 2014, βάζοντας το 30% της τιμής τους ως ρευστό στα ταμεία τους, συνέντευξη σε ομόλογα-φιλέτα, πιστοληπτικής αξιολόγησης AAA, συνέντευξη σε νέα ομόλογα, με τοκογλυφικό επιπτόκιο, αλλά με εγγύηση πλέον, είτε από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης είτε από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Αν πουλούνται σήμερα τα ελληνικά ομόλογα θα έπαιρναν μόλις το 50% της ονομαστικής τιμής τους (αν εύρισκαν αγοραστές), ενώ αν τα διακρατούνται θα βρίσκονταν αντιμετώπισης με ένα πιθανότατο κούρεμα μεταξύ 50% και 70% (αυτό που οι πάντες θεωρούν σήμουρο, ανεξάρτητα αν δηλώνουν ότι δεν θ' αφήσουν την Ελλάδα να κηρύξει χρεοστάσιο και να ζητήσει αναδιάρθρωση χρέους με «κούρεμα» ομολόγων).

Είναι χαρακτηριστικά τα σχόλια που έγιναν από αγγλοσαξονικές κατεύθυνσεις. Η JP Morgan σε ανάλυσή της χαρακτηρίσει «μοναδικό» το γαλλικό σχέδιο, αφού οι τράπεζες όχι μόνο δεν θα βγουν χαμένες από το θεωρούμενο ως σήμουρο «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων, αλλά αντίθετα θα βγάλουν επιπλέον τόκους, χωρίς κανένα δικό τους ρίσκο. Η Wall Street Journal σημειώνει ότι «το σχέδιο έχει κάποιες θετικές πλευρές, ειδικά για τους πιστωτές. Ομως, δεν είναι έκαστα ότι βοηθά την Ελλάδα και ενδέχεται να τύχει αρνητικής υποδοχής από τους οίκους αξιολόγησης». Προχωρώντας στην ανάλυσή της, σημειώνει ότι «για τους πιστωτές το deal είναι ελκυστικό», διότι «θα πάντες την Ελλάδα από την οποία αποπληρωμής θα βγάλουν επιπλέον τόκους, χωρίς κανένα δικό τους ρίσκο. Η Wall Street Journal σημειώνει ότι «το σχέδιο έχει κάποιες θετικές πλευρές, ειδικά για τους πιστωτές. Ομως, δεν είναι έκαστα ότι βοηθά την Ελλάδα και ενδέχεται να τύχει αρνητικής υποδοχής από τους οίκους αξιολόγησης». Προχωρώντας στην ανάλυσή της, σημειώνει ότι «για τους πιστωτές το deal είναι ελκυστικό», διότι «θα πάντες την Ελλάδα από την οποία αποπληρωμής θα βγάλουν επιπλέον τόκους, χωρίς κανένα δικό τους ρίσκο. Η Wall Street Journal σημειώνει ότι «το σχέδιο έχει κάποιες θετικές πλευρές, ειδικά για τους πιστωτές. Ομως, δεν είναι έκαστα ότι βοηθά την Ελλάδα και ενδέχεται να τύχει αρνητικής υποδοχής από τους οίκους αξιολόγησης». Προχωρώντας στην ανάλυσή της, σημειώνει ότι «για τους πιστωτές το deal είναι ελκυστικό», διότι «θα πάντες την Ελλάδα από την οποία αποπληρωμής θα βγάλουν επιπλέον τόκους, χωρίς κανένα δικό τους ρίσκο. Η Wall Street Journal σημειώνει ότι «το σχέδιο έχει κάποιες θετικές πλευρές, ειδικά για τους πιστωτές. Ομως, δεν είναι έκαστα ότι βοηθά την Ελλάδα και ενδέχεται να τύχει αρνητικής υποδοχής από τους οίκους αξιολόγησης». Προχωρώντας στην ανάλυσή της, σημειώνει ότι «για τους πιστωτές το deal είναι ελκυστικό», διότι «θα πάντες την Ελλάδα από την οποία αποπληρωμής θα βγάλουν επιπλέον τόκους, χωρίς κανένα δικό τους ρίσκο. Η Wall Street Journal σημειώνει ότι «το σχέδιο έχει κάποιες θετικές πλευρές, ειδικά για τους πιστωτές. Ομως, δεν είναι έκαστα ότι βοηθά την Ελλάδα και ενδέχεται να τύχει αρνητικής υποδοχής από τους οίκους αξιολόγησης». Προχωρώντας στην ανάλυσή της, σημειώνει ό

■ Εφαρμοστικός νόμος του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Στρατηγικής

Μακροπρόθεσμος οδοστρωτήρας εργατικών εισοδημάτων και δικαιωμάτων

Εχουμε κατ' επανάληψη αποδείξει ότι τα αποικιοκρατικά Μνημόνια και οι επικαιροποιήσεις τους είναι μια κινούμενη άμφιος, αφού κάθε φορά τα νούμερα αυξάνουν, είτε προστίθενται νέα, για πρώτη φορά. Την περασμένη Τετάρτη, ψηφίστηκε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) και την επόμενη μέρα ψηφίστηκε και ο νόμος για τα «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ΜΠΔΣ», γνωστός σαν εφαρμοστικός νόμος. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι στο νόμο αυτό προβλέπονται: α) επιβολή τελών-χαραστιών και για το έτος 2010 (αναδρομικά) και β) αυξημένες περικοπές της κρατικής χρηματοδότησης στα ασφαλιστικά ταμεία ΤΑΠ-ΟΤΕ και NAT.

Κινούμενη άμφιος

Με το ΜΠΔΣ επιβλήθηκε το τέλος επιπτεδεύματος στους ελεύθερους επαγγελματίες. Σ' αυτούς συμπεριλαμβάνονται και δεκάδες (αν όχι εκατοντάδες) χιλιάδες μισθωτοί που οι καπιταλιστές τους αναγκάζουν ν' αυτασφαλίζονται στον ΟΑΕΕ, ως ελεύθεροι επαγγελματίες. Το κάνουν αυτό προκειμένου να μη καταβάλλουν τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, τα δώρα Πάσχα-Χριστουγέννων και το επιδόματα άδειας και αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυτης. Ακόμη, σ' αυτούς συμπεριλαμβάνονται και χιλιάδες Μηχανικοί που σήμερα πλήγτονται, σχεδόν στο σύνολό τους, από την ανεργία.

Τόσο στο αρχικό κείμενο όσο και στο ψηφισθέν κείμενο του ΜΠΔΣ δε γίνεται η παραμικρή νύξη, ότι το τέλος επιπτεδεύματος θα επιβληθεί και για τα εισοδήματα του 2010, που δηλώνονται με τη φορολογική δήλωση του 2011. Επίσης καμία αναφορά δεν γίνεται ούτε στο αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου για τα «Επείγοντα μέτρα του ΜΠΔΣ». Την περασμένη Τρίτη, όμως, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου (νόμου πια) στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών, προτείχηκε η παρ. 7 του άρθρου 31 του νόμου, με την οποία προβλέπεται η άμεση επιβολή τέλους επιπτεδεύματος 300 ευρώ για όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες για το 2010! Να γιατί ο νέος υπουργός Οικονομικών Ε. Βενιζέλος δηλώνει ότι δεν θα κάνει το λάθος του προκατόχου του να δηλώσει ότι δεν θα πάρει καινούργια μέτρα χαράσται!

Στο αρχικό κείμενο του ΜΠΔΣ, που είχε δοθεί από τον προηγούμενο υπουργό Οικονομικών, προβλεπόταν η μείωση της κρατικής επιχορήγησης μόνο για το NAT για τα έτη 2011 και 2012. Ο νέος υπουργός Οικονομικών συμμετείχε στη δεύτερη ανάγνωση του ΜΠΔΣ στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, όπου δεν έκανε καμία αλλαγή όσον αφορά τις περικοπές της κρατικής επιχορήγησης προς τα ταμεία NAT και ΤΑΠ-ΟΤΕ. Άλλογες έκανε μόνο για το ΤΑΠ-ΟΤΕ, κατά τη συζήτηση του ΜΠΔΣ στην Ολο-

μελεία της Βουλής. Συγκεκριμένα, στο ψηφισμένο κείμενο του ΜΠΔΣ προβλέπεται μείωση της κρατικής επιχορήγησης στο ΤΑΠ-ΟΤΕ κατά 50 εκατ. ευρώ το 2011, ενώ για το NAT προβλέποταν από το νομοσχέδιο του ΜΠΔΣ μείωση της κρατικής επιχορήγησης κατά 50 εκατ. ευρώ για το 2011 και το 2012. Δείτε τώρα πως οι μειώσεις της κρατικής επιχορήγησης έγιναν κινούμενη άμφιος.

Στο νομοσχέδιο, όπως είχε δοθεί στη δημοσιότητα, πριν τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, δεν προβλεπόταν ρητά μείωση της κρατικής επιχορήγησης στα δύο αυτά ταμεία. Στη Διαρκή Επιτροπή έγινε τροπολογία, με την οποία επιβαλλόταν στο ΤΑΠ-ΟΤΕ μείωση της κρατικής επιχορήγησης κατά 50 εκατ. ευρώ «από το 2011 και εφεξής». Δεν αναφέροταν, όμως, ως καταληκτικός χρόνος γι' αυτό το χαράστοι το 2015. Αρα, αυτό το χαράστοι θα διατηρηθεί και μετά το 2015. Ετσι, την περίοδο 2011-2015 η κρατική επιχορήγηση στο ΤΑΠ-ΟΤΕ θα μειωθεί κατά 250 εκατ. ευρώ (5X50) και όχι κατά 50 εκατ. ευρώ που αναφέρεται στο ΜΠΔΣ! Σύμφωνα με τον Τακτικό Προϋπολογισμό του 2011, το 2010 δοθεί στο Ταμείο αυτό 678 εκατ. ευρώ. Με τη νέα ρύθμιση του νόμου για τα «επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ΜΠΔΣ», το 2015 τα ταμείο θα πάρει μόνο 428 εκατ. ευρώ. Έχουμε, έτσι μια διαφορά 200 εκατ. ευρώ, που από μόνη της θα επιβάλει νέα αναθεώρηση του ΜΠΔΣ. Οι επιπτώσεις απ' αυτό το πετσόκομα θα είναι τρομακτικές, τόσο για το ΤΑΠ-ΟΤΕ όσο και για το IKA-ETAM στο οποίο έχει ενταχθεί και αυτό το Ταμείο.

Για το NAT δεν προβλεπόταν καμία περικοπή ακόμη και στο ψηφισμένο κείμενο στη Διαρκή Επιτροπή. Η διάταξη (άρθρο 44 παρ. 1) τροποποιήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής και προβλέπει για το 2011 μείωση της κρατικής επιχορήγησης κατά 50 εκατ., ενώ για τα έτη «2012 και εφεξής» (δηλαδή και μετά το 2015), η μείωση θα είναι 100 εκατ. ευρώ το χρόνο. Ετσι, την περίοδο 2011-2015 η κρατική επιχορήγηση στο NAT θα μειωθεί κατά 450 εκατ. ευρώ και όχι κατά 100 εκατ. που αναφέρεται στο ΜΠΔΣ. Τι θα συμβεί στο NAT, μετά το πετσόκομα των 450 εκατ. ευρώ; Το 2015 η κρατική επιχορήγηση θα είναι μόνο 710 εκατ. ευρώ, έναντι 1.160 εκατ. ευρώ που ήταν το 2011. Οταν οι σημερινές συντάξεις του NAT είναι εξευτελιστικές, μπορούμε να φανταστούμε τι θα συμβεί μετά τις μεγάλες αυτές μειώσεις στην κρατική επιχορήγηση.

Με τις επιχορηγήσεις αυτές το αιστικό κράτος δεν κάνει καμία χάρη στους ναυτεργάτες και στους εργάτες και εργαζόμενους των τηλεπικονιωνιών. Γιατί η εργατική τάξη παράγει το πλούτο στις καπιταλιστικές χώρες και έχει δικαιώματα να απαιτεί πλήρη ασφάλιση και πλήρη χρηματοδότηση του συστήματος μόνο από τους καπιτα-

λιστές και το κράτος τους.

Κατά των ανέργων

Οι περιπτώσεις που επισημάναμε δεν είναι οι μοναδικές, οι οποίες ανά διαστήματα θα δικαιολογούν τις αιτανωτές αναθεώρησεις του ΜΠΔΣ, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαμόρφωση της κρατικής επιχορήγησης και εκμεταλλεύμενης ελληνικής κοινωνίας. Ιδού ένα ακόμη παράδειγμα.

Στο αρχικό κείμενο του νόμου για τα «επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ΜΠΔΣ» προβλεπόταν η άλλαγή των προϋποθέσεων για την τακτική επιδότηση των ανέργων. Ως τώρα ίσχυε ότι ένας εργαζόμενος για να ενταχθεί για πρώτη φορά, για παράδειγμα μέσα στο 2011, στο Ταμείο Ανεργίας θα πρέπει το 2009 και το 2010 να έχει 80 ένοσημα το χρόνο και το τελευταίο 14μηνο (από το οποίο αφορούνται τα ένοσημα των δύο τελευταίων μηνών) να έχει 125 ένοσημα. Για τον εργαζόμενο που έχει ξαναμπεί στο Ταμείο Ανεργίας απαιτούνται 125 ένοσημα το τελευταίο 14μηνο. Με τη νέα πρόταση (που την απέσυρε στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής) απαιτούνται να έχει ο εργαζόμενος (που θα εντασσόταν για πρώτη φορά το 2011) για τρία χρόνια, δηλαδή το 2008, το 2009 και το 2010, από 80 ένοσημα κάθε χρόνο και το τελευταίο 14μηνο 150 ένοσημα. Για τον εργαζόμενο που έχει ξαναμπεί στο Ταμείο Ανεργίας απαιτούνται 125 ένοσημα το τελευταίο 14μηνο (από το οποίο αφορούνται τα ένοσημα των δύο τελευταίων μηνών) να έχει 125 ένοσημα. Για την αναθεώρηση του ΜΠΔΣ, θα πρέπει να έχει 150 ένοσημα. Για να νησίπει στο Ταμείο Ανεργίας απαιτούνται 125 ένοσημα το τελευταίο 14μηνο. Με τη νέα πρόταση στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής απαιτούνται να έχει ο εργαζόμενος (που θα εντασσόταν για πρώτη φορά το 2011) για τρία χρόνια, δηλαδή το 2008, το 2009 και το 2010, από 80 ένοσημα κάθε χρόνο και το τελευταίο 14μηνο 150 ένοσημα. Για τον εργαζόμενο που έχει ξαναμπεί στο Ταμείο Ανεργίας θα έπρεπε να έχει 150 ένοσημα. Για να νησίπει το Ταμείο Ανεργίας και το πολιτική βούληση των κυβερνήσεων ήταν ν' αφήνουν διάπλατα ανοιχτή την πόρτα στους καπιταλιστές και στα στελέχη της αστικής τάξης να φοροδιαφεύγουν.

Οπως είναι γνωστό, στις 6 Μάρτη του 2010, δηλαδή 13 μέρες μετά την τροποποίηση του νόμου 2238/1994 για τον ΚΦΕ, με το νόμο 3842/2010 δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ το ΜΝΗΜΟΝΙΟ 1, με το οποίο επιβαλλόταν το «πακέτο» των 30 δισ. ευρώ. Κάποιος αφελής θα περίμενε, ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το νόμο 3842/2010 θα αύξανε με τα τεκμήρια διαβίωσης το καθαρό φορολογητέο εισόδημα, αλλά και το μείωσε δραστικά. Για το παραπέρα τη συζήτηση, γιατί διάφορα από την επιχορήγηση, από τη συντήρηση, από την αναθεώρηση της κρατικής επιχορήγησης και από την αναθεώρηση της κρατικής επιχορήγησης του ΜΠΔΣ το τεκμήριο γίνεται 4.600-5.200-5.800 ευρώ και έτσι στη συνθήκη της περιπτώσεων (όταν θ' αρχίσει να ισχύει και το τεκμήριο της πρώτης κατοικίας) θα χαρατσώνονται οι εκατοντάδες χιλιάδες των «κινεζοποιημένων» εργατών, που τυχαίνει να έχουν ένα σπίτι και ένα αυτοκίνητο.

διαβίωσης το καθαρό εισόδημα, όμως δεν «τόλμησε» να το φτάσει ούτε στα επίπεδα που ήταν πιριν τις 23 Απρίλη του 2010, δηλαδή στις 571.308 ευρώ το χρόνο ή στις 47.609 ευρώ το μήνα, για το παραδειγμάτων. Το ανέβασε στα 510.140 ευρώ το χρόνο ή 42.512 ευρώ το μήνα, που είναι πιοσ της πλάκας, που νομιμοποιεί τη φοροδιαφυγή των μεγαλοκαπιταλιστών.

Τι γίνεται, όμως, με τα

■ Εθνικό φορολογικό σύστημα υπόσχεται ο Βενιζέλος

Ξανά το ίδιο φορολογικό παραμύθι

Οποια και αν είναι η ήλικιά σας, ένα πράγμα είναι βέβαιον ότι έχετε αικούσει κατά κόρον από τις κυβερνήσεις των οποίων έχετε εμπειρία. Οτι θα πατάξουν τη φοροδιαφυγή. Κάθε φορά που παίρνουν νέα αντιλαϊκά μέτρα, υπόσχονται ότι θα πατάξουν τη φοροδιαφυγή. Οσο πιο μεγάλος είναι κανείς στην ήλικιά τόσες περισσότερες φορές έχει αικούσει αυτές τις παπαριές. Σχεδόν κάθε χρόνο φημίζεται ένα καινούργιο φορολογικό νομοσχέδιο. Κι αν δεν είναι ολόκληρο νομοσχέδιο, είναι ένα αλλαγών.

Αμέτρητες είναι οι αλλαγές στο φορολογικό σύστημα που έχουμε βιώσει τα τελευταία 35 χρόνια. Ολες οι παραλλαγές, όμως, οδηγούσαν στο ίδιο αποτέλεσμα. Πρώτο, είχαμε μια σχέση έμμεσων προς άμεσους φόρους που κινούνταν ανάμεσα στο 65/35 και στο 70/30. Δηλαδή, σε κάθε 100 ευρώ φόρων τα 65-70 προέρχονται από την έμμεση φορολογία και τα 35-30 από την άμεση φορολογία (φορολογία εισοδήματος και κερδών). Αυτό σημαίνει ότι οι εργάτες, οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι μικροαστοί, δηλαδή η πλειονάρχηση καταναλωτική μάζα, πληρώνουν το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των φόρων που συγκεντρώνει το κράτος. Δεύτερο, οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις μετά βίας πληρώνουν ένα 10% της άμεσης φορολογίας, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό το πληρώνουν κυρίως μισθωτοί και συνταξιούχοι. Και δεν πληρώνουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις όχι μόνο γιατί οι συντελεστές φορολόγησης των κερδών είναι εξαιρετικά χαμηλοί (ποιος ξεχνά ότι την περίοδο της σχετικής ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού και της φρενιτώδους αύξησης των κερδών, οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έκαναν τρεις διαδοχικές μειώσεις -από 5% η καθημειά- στο συντελεστή φορολόγησης κερδών), αλλά και γιατί οι κυβερνήσεις έχουν θεσπίσει άπειρους τρό-

πους αποφυγής της φορολογίας, ενώ οι καπιταλιστές χρησιμοποιούν νομιμοφανείς και παράνομους τρόπους για να αποφεύγουν τη φορολογία. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι μπορούν να υποτιμολογίουν πρώτες ύλες και εξοπλισμό που εισάγουν, βγάζοντας έτσι κέρδη που «αναπαύ-ονται» στις τράπεζες και άλλα κερδοσκοπικά ιδρύματα του εξωτερικού, χωρίς ποτέ να φορολογηθούν στην Ελλάδα. Είναι επίσης γνωστό, ότι μεγάλο μέρος της ατομικής παρασιτικής κατανάλωσης των καπιταλιστών (αυτοκίνητα, υπηρετικό προσωπικό, σπίτια, δεξιώσεις κ.ά.) εμφανίζεται ως δαπάνη της επιχειρήσης και επομένως μένει αφορολόγητο.

Η τελευταία φορά που αικούσαμε τις γνωστές παπαριές περί πάταξης της φοροδιαφυγής ήταν τους πρώτους μήνες του 2010. Τότε, η σημερινή κυβέρνηση ψήφισε ένα νέο φορολογικό νόμο. Εναν φορολογικό νόμο που τον παρουσίασε σαν την πιο μεγάλη φορολογική επανάσταση από το καταβολής νεοελληνικού κράτους. Τα θυμόμαστε όλ' αυτά, δεν τα ξεχάσαμε, άλλωστε πρόσφατα είναι. Θυμόμαστε πώς απαντούσαν ο Παπακωνσταντίνου και οι άλλοι υπουργοί στις κριτικές για την περαιώση. Αυτή η περαιώση, έλεγαν, δεν είναι σαν τις άλλες. Γίνεται για να κλείσουμε μια και καλή με τις εκκρεμότητες του παρελθόντος, γιατί με το νέο φορολογικό σύστημα τραβάμε μια κόκκινη γραμμή και κανένας πλέον δεν θα μπορεί να φοροδιαφεύγει. Ελεγαν κι άλλα. Για τα τεκμήρια διαβίωσης που θα πιάσουν όλα τα αδηλωτά εισοδήματα της «παραικονομίας», για την αποκατάσταση της φορολογικής δικαιούνης, για τις off shore εταιρίες κ.λπ. κ.λπ.

Ερχεται τώρα ο Βενιζέλος και μας λέει ότι πέρυσι μας διούλευν ομαδι-

κά ψιλό γαζί. Το φορολογικό σύστημα είναι «χύμα», λέει. Το επαναλαμβάνει συνέχεια: είναι «χύμα», είναι άδικο, είναι αντιαναπτυξιακό. Και υπόσχεται ότι το φθινόπωρο θα υπάρχει ένα εθνικό φορολογικό σύστημα (το παρόν φάνεται δεν είναι ούτε εθνικό!), το οποίο η κυβέρνηση θα μπορεί να το διαπραγματεύει με την τρόικα και να το περάσει, εφόσον αυτό θα παράγει ισοδύναμα δημοσιονομικά αποτελέσματα. Καλεί, μάλιστα, τα κόμματα της αντιπολίτευσης να τρέξουν να ορίσουν εκπροσώπους στην επιτροπή που θα σχηματίσει «κινητή θορύβη» για τη βούληση των επιστημόνων, των δικαστικών ενώσεων, ξένων συμβούλων», ώστε σ' ένα διμήνιο να έχουν τελειώσει και να μπορούν ν' αρχίσουν τη διαπραγμάτευση με την τρόικα.

Αυτό είναι το νέο προπαγανδιστικό τερτίπι. Το ότι το επέλεξε ο Βενιζέλος δείχνει το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται. Δεν υπάρχουν ούτε ψίχουλα για την άσκηση κοινωνικής δημιουργίας, αρπάζουν ακόμα και τα ψίχουλα απ' το τραπέζι των φτωχών και ο Βενιζέλος αρπάζηται από την εξαγγελία για ένα νέο φορολογικό σύστημα, ενώ ξέρει ότι κανείς δεν πιστεύει ότι θ' αλλάξει η φορολογική πολιτική και θα πληρώνουν οι καπιταλιστές και όχι οι μισθωτοί. Πώς να πιστεύει ότι θα κάνει φορολογική επανάσταση υπέρ των εργαζόμενων, όταν από τώρα υπόσχεται μείωση του συντελεστή φορολόγησης κερδών, την οποία εισηγείται και η ΝΔ;

Οταν στην Ελλάδα μιλούν για «παραικονομία», εννοούν μόνο τη φοροδιαφυγή των μεσαίων στρωμάτων. Τη φοροδιαφυγή του μεγάλου κεφαλαίου (υπερτιμολογήσεις, υποτιμολογήσεις, ψευτικές δοπτάνες κ.λπ.) δεν την περιλαμβάνουν. Οι μεγάλες επιχειρήσεις, λένε, είναι συνεπείς. Στις ελβετικές τράπεζες, όμως, τα δισεκατομμύρια δεν είναι των λεγόμενων μικρομεσαίων, αλλά των μεγάλων κα-

πιταλιστών και των μιαντζαραίων τους. Σε κάθε περίπτωση, από τη φοροδιαφυγή των μεσαίων στρωμάτων δεν μπορούν να πάρουν τίποτα. Αυτά τα στρώματα έχουν στραγγίζει, ενώ τα τσακίζει και η κρίση. Από το μεγάλο κεφαλαίο δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα, γιατί δεν θέλουν. Τι μένει; Μένουν οι έμμεσοι φόροι, τους οποίους συνεχώς αιχάνουν (δείτε πόσα μέτρα αύξησης των έμμεσων φόρων προβλέπει το Μεσοπρόθεσμο, πέρα από τα τρία μπαράζ αυξήσεων που έχουν από το πέρασμα), και η φορολογία μισθωτών και συνταξιούχων, συν τα έκτακτα χαράτσια, τύπου «τελούς επιτηδεύματος», στα μεσαία στρώματα. Ο, τι και να κάνουν, όσο και να μεταφρίσουν το φορολογικό σύστημα, η ουσία του θα παραμείνει η ίδια, γιατί δεν μπορεί να αλλάξει. Δεν είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης της οποίας κυβέρνησης, είναι θέμα διάρθρωσης του ελληνικού καπιταλισμού.

Οσο για τη διαπραγμάτευση που δήθεν θα κάνει ο Βενιζέλος με την τρόικα, ούτε αυτός δεν το πιστεύει, αλλά το λέει γιατί του φαίνεται «μπάνικο» για προπαγάνδα. Είναι χαρακτηριστικός ο διάλογος που έχει με δημοσιογράφους, στην πρώτη κιόλας συνέντευξη Τύπου που έδωσε ως υπουργός Οικονομικών, στις 23 Ιουνίου. Οταν ρωτήθηκε, πότε θ' αρχίσει να εφαρμόζεται το εθνικό φορολογικό σύστημα που εξήγγειλε, δεδομένου ότι μέχρι το 2015 θα ισχύει το Μεσοπρόθεσμο, απάντησε: «Αφήστε, θέλω να επιφυλαχθώ να σας απαντήσω σε αυτό». Και στη συνέχεια εξήγησε: «Αν εμείς μπορέσουμε να συμφωνήσουμε και μάλιστα με ευρύτερη πολιτική συναίνεση σε ένα εθνικό φορολογικό σύστημα που εξήγγειλε, δεδομένου ότι μέχρι το 2015 θα ισχύει το Μεσοπρόθεσμο, απάντησε: «Αφήστε, θέλω να επιφυλαχθώ να σας απαντήσω σε αυτό». Και στη συνέχεια εξήγησε: «Αν εμείς μπορέσουμε να συμφωνήσουμε και μάλιστα με ευρύτερη πολιτική συναίνεση σε ένα εθνικό φορολογικό σύστημα κι αν αυτό είναι αποτελεσματικό πρακτικό ευανάγνωστο θα είναι και αποδεκτό από τους εταίρους μας κι θα μπορέσουμε να το λάβουμε υπόψη μας σε μία

από τις επόμενες εξειδικεύσεις και επικαιροποιήσεις». Οταν ο δημοσιογράφος επέμενε («πριν το 2015 ή μετά το 2015»), ο Βενιζέλος έδωσε μια αόριστη και σιβυλλική απάντηση: «Στόχος μας είναι να πετύχουμε αυτά όλα να γίνουν πράξη το ταχύτερο. Να σας πω και κάτι; Το 2015 είναι μετά το τέλος του βίου αυτής της Βουλής. Δεν έχει νόημα για μας να μην θέλουμε να θέσουμε υπόψη του εκλογικού σώματος κάποια πράγματα που τα θεωρούμε θετικά μέσα στο χρονικό όριο της παρούσας Βουλής, έτσι δεν είναι».

Ο, τι λέγεται, λοιπόν, για νέο φορολογικό σύστημα, που δήθεν θ' ανακουφίσει τα λαϊκά στρώματα και θα συλλάβει τη φοροδιαφυγή, είναι σκέτη προπαγάνδα. Είναι οι παπαριές που λένε οι κυβερνήσεις κάθε φορά που ρίχνουν νέα χαράτσια πάνω στο κεφάλι των εργαζόμενων στρωμάτων.

ΥΓ: Ο Παπακωνσταντίνου, πάντως, αν και μαζεύεται στην άκρη σαν δαρμένο σκυλί, εξακολουθεί να λέει ότι επί των ημερών του έγινε η μεγαλύτερη σύλληψη φοροδιαφυγής από καταβολών ελληνικού κράτους. «Σ' αυτούς τους 20 μήνες», έλεγε στην εκπομπή της Στάτη, «έγιναν περισσότερες διασταύρωσεις ανάμεσα στα εισοδήματα και στον πλούτο ανθρώπων, που είχαν γίνει ποτέ. Εγιναν κατασχέσεις περίπου 500 σκαφών. Ανακαλύφθηκαν γύρω στις 2.000 πισίνες που δεν ήταν δηλωμένες. Πήγαμε γιατρούς, δικηγόρους, μηχανικούς, ανθρώπους που δουλεύουν σε Εισαγγελέα. Απολύτως εφοριακούς για διαφθορά. Στελέχησε ολόκληρες ομάδες ανθρώπων στον Εισαγγελέα για τα περαιτέρω». Αφού έγιναν όλ' αυτά, γιατί η τρόικα δεν δέχτηκε να μπουν στο Μεσοπρόθεσμο κονδύλια από σύλληψη της φοροδιαφυγής τα επόμενα χρόνια;

■ Για τον ενταφιασμό του δημόσιου Πανεπιστήμιου

Κοντός ψαλμός αλληλούια

Στο τέλος αυτής της εβδομάδας (το σημείωμα αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ) λέγεται ότι το υπουργείο Παιδείας θα δώσει στη δημοσιότητα το σχέδιο νόμου για το ξεπάτωμα του δημόσιου Πανεπιστήμιου και ΤΕΙ, ώστε να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης στη σύνοδο των πρυτάνεων την Παρασκευή και το Σάββατο. Μα κι αν ακόμη η Διαμαντοπούλου δε θελήσει στο καπάκι του Μεσοπρόθεσμου να ανάψει μια ακόμη μεγάλη φωτιά, είναι σίγουρο ότι το σχέδιο νόμου δρομολογείται να κατατεθεί και να ψηφιστεί μέσα στο καλοκαίρι. Τούτο έκεισθρισε ο ΓΑΠ μιλώντας σε συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες: «Έγω σας λέω, ακόμα και να μην είχαμε αυτά τα δάνεια, να μην είχαμε καν κρίση στην Ελλάδα και να είχαμε ένα θέμα, όπως έχουμε το θέμα της παιδείας -που είναι μια μεγάλη τομή που θα κάνουμεθα είναι πιο εύκολη η αλλαγή στο χώρο της παιδείας, αν ένα κόμμα το στηρίξει, ή αν υπέρχει και ευρύτερη συναίνεση; Έγω σας λέω, χωρίς κρίση. Βεβαίως, όσο μεγαλύτερη η συναίνεση, τόσο μεγαλύτερη και η δυνατότητα επιτυχίας. Αρα, λοιπόν, νομίζω ότι είναι λογικό να υπάρχει η αίσθηση, ότι η επιτυχία αυτή θα είναι περισσότερο διασφαλισμένη, αν

υπάρχουν ευρύτερες δυνάμεις που τη στηρίζουν», δήλωσε χαρακτηριστικά.

Παράλληλα, εξακολουθούν οι κατευθυνόμενες διαρροές στον αστικό Τύπο, που προετοιμάζουν το έδαφος. Τούτη τη φορά οι σχετικές αναφορές στην εφημερίδα του Συγκροτήματος βάλλουν κατά το πανεπιστημιακού ασύλου. Στο ΒΗΜΑ (26/6) αναφέρονται χαρακτηριστικά τα εξής: «Ο νέος νόμος-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια που παρουσιάζεται τις επόμενες ημέρες ουσιαστικά καταργεί το πανεπιστημιακό άσυλο διά της... απούσιας του από τις διατάξεις του. Το άσυλο έτσι, ως νομική έννοια, καταργείται... Οπως έλεγε πανεπιστημιακός καθηγητής ο οποίος συμμετείχε στις επιτροπές οι οποίες συνεδρίασαν στο υπουργείο Παιδείας για το θέμα: "Αν δεν αναφερθεί πουθενά στον νόμο το θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου, η νομική του έννοια και η νομική του υπόσταση δεν ισχύουν. Παραμένει έτσι ένας ηθικός κανόνας. Η διοίκηση του κάθε πανεπιστημίου θα μπορεί να κολεύ την Αστυνομία όποτε παραστεί ανάγκη, χωρίς καμία επιπλοκή. Ούτε αρμόδιες επιτροπές ούτε πολύτλοκες διαδικασίες για να κληθεί ο εισαγγελέας"».

Η κυβέρνηση και η Διαμαντοπούλου ακολουθούν αυτό το δρόμο, θεωρώντας πως οι αντιστάσεις που θα αντιμετωπίσουν, κυρίως από ένα αναγεννημένο φοιτητικό κίνημα, θα είναι μηδαμινές, βοηθούντος του καλοκαιριού. Θεωρούν ότι θα ξεμπλέξουν και με τους πανεπιστημιακούς, που σύσσωμοι σχεδόν δηλωνόνταν όταν πρωτεμφανίστηκε το αρχικό «σχέδιο διαβούλευσης», ότι αυτό δεν αποτελεί βάση συζήτησης, με τερτίπια του ειδους: το Συμβούλιο δεν θα είναι Συμβούλιο Διοίκησης, αλλά ελέγχου, την πλειοψηφία του θα αποτελεί μελλ ΔΕΠ, κ.λπ. Τη φόρα στο υπουργείο Παιδείας έσπευσαν προς το παρόν να κόψουν οι πρυτάνεις των τριών μεγαλύτερων Πανεπιστημίων της χώρας (Αθηνών, ΑΠΘ, ΕΜΠ), με κοινή ανακοίνωσή τους, επισημαίνοντας τα εξής: «Παρακολουθούμε τις τελευταίες εβδομάδες μια συντονισμένη προσπάθεια προερχόμενη από το υπ. Παιδείας να πειστεί η κοινωνία ότι έχει διαφορφωθεί ήδη το νομοθετικό πλαίσιο, με το οποίο θα λειτουργούν εφεξής τα ΑΕΙ. Με σειρά οργανωμένων δημοσιευμάτων και συνεντεύξεων προτείνονται μέτρα, με τα οποία υποτίθεται ότι έχουν συμφωνήσει τα πανεπιστήμια ή αν,

αντίθετα, συμβεί να μη συμφωνούν, διατυπώνεται ευθέως ή υπανικτικά η απειλή ότι πρόκειται να υποστούν κυρώσεις, που μπορούν να φράσουν έως τη διακοπή της επιχορήγησης... Τα ΑΕΙ αποτελούν χρονούς ελευθερίας έτσι ώστε οποιουδήποτε είδους υπαινημοί απειλής να μην τα πτούν στην αποστολή που τους έχει ανατεθεί από την ευνομούμενη πολιτεία για δημόσια και δωρεάν πταιδεία».

Μα κι αν ακόμη το πανεπιστημιακό κατεστημένο μπει σε παζάρια με το υπουργείο, προσπαθώντας να βρει τη «χρυσή τομή» σε δ, τι αφορά τη θέση του στη διοίκηση, ο Σεπτέμβρης είναι κοντά. Οι φοιτητές θα νιώσουν στο πετού τους την αγριότητα του νόμου, το ξεθεμελώμα κάθε υπόνοιας δωρεάν πταιδείας, το τι σημαίνει να φοιτούν σ' ένα Πανεπιστήμιο πλήρως υποταγμένο στην καπιταλιστική αγορά. Τούτο, σε συνδυασμό με την ασφυκτική πίεση που αισθάνονται ως κομμάτι της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας που στραγγαλίζεται από τα Μνημόνια, μπορεί να γεννήσει εκρηκτικές καταστάσεις. Και τότε ο νόμος Παπανδρέου-Διαμαντοπούλου μπορεί να πάει στα αζήτητα.

Γιούλα Γκεσούλη

Η σαπίλα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας

Σε πλήρη αναντιστοιχία με την οργή, το θυμό, την συγωνία για το αύριο, αλλά και τις λαϊκές αντιδράσεις, διεξήχθη η 80ή Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Σάπιοι ως το μεδούλι, οι αντιπρόσωποι των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, δε δίσταζαν, ακόμη και σήμερα, να δηλώνουν ότι αισθάνονται υπερήφανοι που ανήκουν σ' αυτές. Κανέναν προβληματισμό, κανένα σκεπτικισμό, έστω, δεν επέδειξαν αυτοί οι αντιπρόσωποι για τη λαϊλαπά που πλήττει την εργαζόμενη κοινωνία (διευθυντάδες πολλοί, ακόμη και αιρετοί και περιφερειακοί διευθυντές, αγκιστρωμένοι από την εξουσία). Το Μνημόνιο ήταν εξοβελισμένο (ούτε καν σαν όρος υπήρχε) από τις τοποθετήσεις τους. Μιλούσαν λες και επρόκειτο για μια συνηθισμένη εποχή σκληρής, έστω, λιτότητας.

Σε ανάλογο κλίμα ήταν και η συμπεφωνημένη ανάμεσα στις δυο παρατάξεις εξουσίας ημερήσια διάταξη, ενώ δεν πάρθηκε καμία ουσιαστική απόφαση. Πώς θα μπορούσε, άλλωστε, να συμβεί αυτό, τη στιγμή που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει τοχθεί ψυχή τε και σώματι με την πλευρά του κεφαλαίου, έχει αποφασίσει να βάλει γερή πλάτη στην επιβολή της οικονομικής κατοχής, στον εξανδρωποδισμό των εργαζόμενων, έχει γίνει κακοφορμισμένη πληγή και γάγγραινα για το κίνημα; Η μόνη έννοια της ήταν η διατήρηση των προνομίων της, από τα οποία απέδειξε ότι είναι σφριχτά γαντζωμένη, δίνοντας σκληρή μάχη, με τερτίπια, ποζάρια και «κωλοτούμπες» για τη διατήρηση τους, όταν μπήκε ως απαίτηση από πολλούς συλλόγους η μείωση της συνδικαλιστικής συνδρομής που παρακρατείται επιθελικά από τους εκπαιδευτικούς. Σε αγαστή συνεργασία ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, σε πολύ χαμηλούς τόνους στις μεταξύ τους αντιπαραθέσεις, έκτισαν διαδικασίες που στραγγάλιζαν κάθε πιθανότητα ουσιαστικής συζήτησης. Παρήλασαν απ' το βήμα με χλιαρά διούλωση πρόσωπα και εναλλασσόμενους ρόλους (πρόεδροι, αιρετοί, μελλ ΔΣ, εκπρόσωποι παρατάξεων, απλοί αντιπρόσωποι), κατατρέγωντας το χρόνο της ΓΣ. Με όργανο το «διορισμένο» στην ουσία, από τις προεδρείο τους, τραμπούκισαν με συνεχείς διακοπές, παρεμβάσεις και απαγόρευση τοποθετήσης ενάντια σε κάθε εκπαιδευτικό-αντιπρόσωπο που ήταν εκτός των τειχών.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι στο παιχνίδι αυτό δεν αντιστόθηκαν ουσιαστικά και οι παρατάξεις του ΠΑΣΚ και των Παρεμβάσεων, που βολεύονται από το status που επικρατεί στο μεταξύ τους μοίρασμα του χρόνου για τοποθετήσεις.

Το ΠΑΣΚ ακολούθησε τη γνώριμη τακτική της περιχαράκωσης των μελών του και ντοπορίσματός τους με μια ονέξοδη αντικαπιταλιστική ρητορεία, που κατέληγε τελικά σε κάλεσμα για την ενίσχυση των δυνάμεων του. Λες και ον πάρει περισσότερες έδρες στο ΔΣ της Ομοσπονδίας, θα αλλάξει τίποτε, θα αλλάξει προσανατολισμό και ρόλο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Οι Παρεμβάσεις ανέπεμψαν ύμνους στο «κίνημα της πλατείας», το αναγόρευσαν σε ύψιστη μορφή αντιπαράθεσης με το Μνημόνιο και τους απολογητές του. Οι επαναστατικές τους κορώνες ενάντια στο Μνημόνιο μπλέκονταν συνεχώς με αυταπάτες διαχειριστικού τύπου (παύση πληρωμών, μη αναγνώριση του χρέους) και διατυπώνονταν αιτήματα (έξοδος από το ευρώ, την ΟΝΕ, την ΕΕ, κοινωνικοποίηση τραπεζών και παραγωγικών τομέων), χωρίς να γίνεται η παραμικρή αναφορά στο ζήτημα της εξουσίας, στην αναγκαιότητα της κοινωνικής επανάστασης, που θα τα επιβάλει.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ΓΣ, Παρεμβάσεις και ΠΑΣΚ, με τα λεγόμενά τους και με τη στάση τους, ούτε μια στιγμή δεν έβαλαν θέμα ρήξης με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (ούτε καν σε επίπεδο ζύμωσης, ούτε καν ως διακήρυξη τακτικής, τι πρέπει δηλαδή να κάνει ένα ταξιδικό κίνημα), ως μια από τις βασικές προϋποθέσεις νίκης οποιουδήποτε μελλοντικού αγώνα. Απέδειξαν, παρά τις μεγαλοστομίες ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα, ότι δεν τη θεωρούν μακρύ χέρι του συστήματος μέσα στο κίνημα, ότι δε θέλουν να κόψουν τους δεομδύς μαζί της, παιζόντας και αυτές στο παιχνίδι διοχείρισης των εκπαιδευτικών και των αγώνων τους.

Το λέει και το ξαναλέει η Παραπήγα: «Ξέρετε πως είναι η γνώμη μας για το αστικό κοινοβούλιο...». Το λέει, για να προχωρήσει αφέντως μετά στην υπεράσπιση του αστικού κοινοβούλιου από τις αυθόρμητες εκδηλώσεις απ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται εξόδος απ' την προϊστορία...

Το απογοητευτικό δύομήσι τοις χιλίοις (αριθμός: 2,5%) των Ξανθιών συνέδεσε τον αριθμό εκείνων που συμμετείχαν στην κρίσιμη και κομβική 48ωρη πανελλαδική απεργία αυτής της βδομάδας, την ώρα που στον «ναό της δημοκρατίας» (τι γελάτε ρε;) υποδημοκρεύταν το παρόν, το μέλλον και η κουρελιασμένη «λαϊκή κυριαρχία»...

Την ώρα που περίσσευε η λαϊκή οργή σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στους δρόμους της Ξάνθης απλώς... βολτάριζαν τρεις διαφορετικές πορείες! Η διλιθερή λιπανεία του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Ξάνθης με τριάντα (αριθμός: 30) σιωπηλούς περιπατέτες, η καθιερωμένη ξεχωριστή –και πιο δρυώδης– πορεία του ΠΑΜΕ και η... έκπληξη της ημέρας: Η Πρωτοβουλία Αντίστασης μαζί με εργαζόμενους, φοιτητές, μέλη της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου με άλλα εκατόν είκοσι άτομα... Ασφαλώς αυτό το τρίτο, αποσχισμένη μπλοκ αποτέλεσε την είδηση της ημέρας στην ήσυχη και υπερσυντηρητική μικρή πολιτεία (που «δάει εκραγεί από ευτυχία» όπως λέει κι ο Παύλος Παυλίδης). Τα μέλη του συγκεντρώματαν μπροστά από το κτίριο της αντιεριφέρειας Ξάνθης, πέρασαν από το ΕΚΞ, όπου στάδηκαν φωνάζοντας συνδήματα και πορεύτηκαν ξεχωριστά στους δρόμους της πόλης αφήνοντας αύξουσις τους τριάντα (καταμετρήμενους ένα προς ένα) συμμετέχοντες στη συγκεντρωση και πορεία των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Οι οποίοι τριάντα διάνυσαν τα πεντακόσια μέτρα μέχρι την πλατεία Δημοκρατίας και σκορπίστηκαν στα πέριξ καφενεία!... Όσο για το ΠΑΜΕ, αφού έκανε τον καθιερωμένο γύρο του κέντρου, ανανέωσε το ραντεβού του για το απόγευμα της Τρίτης, αλλά και της Τετάρτης.

Η παραπάνω διλιθερή είκόνα ασφαλώς δεν αντέχει σε σοδαρή κριτική. Οι συνδικαλιστικές γηγείες βρίσκονται όλο και πιο απομονωμένες (ακόμα και σε πόλεις όπου όλοι γνωρίζονται και διαπλέκονται με την καλή έννοια), τα πολιτικά «μαγαζιά» εμφανίζονται όλο και πιο συρρικνωμένα, ενώ η συντριπτική πλειονότητα των εργαζόμενων παραμένει είτε αδιάφορη είτε αμέτοχη, όταν βέβαια δεν εκτονώνεται στις δήμεντας απολιτικές, άγευστες, βερμπαλιστικές και δίχως προοπτική μαζώσεις των «αγανακτισμένων»...

«Χαρακτηρίζω τον εαυτό μου κομμουνιστή, διότι ο κομμουνισμός μου φαίνεται ότι είναι το ιδανικό το οποίο πρέπει να επιδιώκει η ανθρωπότητα, καθώς η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων και η αφονοία των αγαθών δια τους απαλλάξουν από τον φόβο της πείνας, καταστρέφοντας έτσι το μείζον εμπόδιο για την αδελφοσύνη τους». Εάν όντως δια πάροχει ελευθερία και πνεύμα αδελφοσύνης, τότε όλες οι λύσεις δια έχουν τον ίδιο στόχο της χειραρέτησης και της διαφώτισης του ανθρώπου και δια καταλήξουν να εναρμονισθούν δια της συγχωνεύσεως Εάν-αντιθετα- δεν δια πάροχει ελευθερία και η επιθυμία για το καλό όλων δια απουσίας, η οποία μορφή οργάνωσης δεν μπορεί παρά να έχει ως αποτέλεσμα την αδικία, την εκμετάλλευση και τον δεσποτισμό» (Errico Malatesta).

Ας μείνουμε στον χώρο της επαρχίας, καταγράφοντας –χωρίς σχόλια– δήλωση που ακούσαμε με τα αυτά μας [ε, με τι δια την ακούγαμε, γ@μω την πρόστιχη δουλειά μας], από τοπικό στέλεχος της Δημοκρατικής Αριστεράς. Της Δηλητήριας, μέσα σ' ένα δυάριο που χρησιμεύει για γραφεία της παράταξης: «Πολλές φορές βγαίνει από τις πλατείες ένας έντονος αντικοινοβουλευτισμός. Πρέπει να πούμε καθαρά σ' αυτό τον κόσμο ότι δεν φταιεί το κοινοβουλευτικό σύστημα στη χώρα, άρα δεν είναι αίτημα να αλλάξει το σύστημα, αλλά οι πολιτικές και οι εκφραστές αυτών των πολιτικών. Και σ' αυτό έχουν απόλυτο δίκιο οι άνθρωποι»... Ελπίζω να μην υπάρχει κανένας σαδιστής σύντροφος που δέλει να μας υποβάλλει στη βάσανο του σχολιασμού...

Υπάρχουν όμως σύντροφοι που δέλουν και να διασκεδάσουν, γι' αυτό επανερχόμαστε στον ανασχηματισμό (τι γελάτε ήδη ρε;) και εκεί που σταματήσαμε την περασμένη βδομάδα. Ας προσεράσουμε το υπουργείο Προ-πο όπου ο Παπούστης δια εξακολουθεί να βάζει τα δύο κοινωνικά πόδια σ' ένα παπούτσι, συνεπικουρύμενος από τον –άνευ Αμαλίας– Οδωνα. Σήμερα δια επιστήσουμε απλά την προσοχή σας στο υπουργείο των τριών τριγύνων (ή τριών δέλτα αν προτιμάτε και δεν σας παραπέμπει σε συνειρμούς σχετικούς με την ομώνυμη αστυνομική ομάδα), απ' όπου ζεπετάχτηκε ο νέος τσάρος της οικονομίας. Ομιλούμε βεβαίως περί το υπουργείο Δ.Δ. (Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Δικαιωμάτων, ανθρωπίνων, τι άλλο;), το οποίο μάλιστα διαθέτει πλέον και πεταλωτή για τα περαιτέρω...

Οσο για το υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εκεί πλέον καλούνται να επέμβουν τα... ΜΑΤ (Μπόλαρης, Αγρόνης, Τιμοσίδης). Που με τον προϊστάμενο Λιθέρδο γίνονται... ΛΜΑΤ, αν αυτό λέει κάτι...

Κάλο φωτισμένοι και μεγάλοι οι χάροι τους. Α μην...

Κοκκινοσκουφίτσα

Ανασχηματισμός...

Χειροκροτητές της ΚΥΠ

Μετά την υπόθεση με το λεγόμενο «συνδικάτο του εγκλήματος», για δεύτερη φορά η ΚΥΠ εμπλέκεται επίσημα σε εκτεταμένες παρακολουθήσεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων. Και τώρα, όπως και την προηγούμενη φορά, το γεγονός ότι η ΚΥΠ εμπλέκεται στην εσωτερική καταστολή περνάει στο ντούκου. Οχι μόνο περνάει στο ντούκου, αλλά συνοδεύεται και με επαίνους για τον «υπερκοριό» της ΚΥΠ και τους πράκτορές της που έκαναν τις παρακολουθήσεις και τις απομαγνητοφωνήσεις.

Εμείς, βέβαια, δεν είχαμε την παραμικρή αμφιβολία, ότι η ΚΥΠ εμπλέκεται ενεργά στην εσωτερική καταστολή. Την παραμύθα ότι η ΚΥΠ, ιδιαίτερα από τότε που μετονομάστηκε σε ΕΥΠ, ασχολείται μόνο με την αντικατασκοπία, δηλαδή με την προστασία της χώρας από τις εξωτερικές επιβούλες, ουδέποτε την φράγμα. Όμως, δύο εκείνοι οι ευαίσθητοι περί την

λειτουργία των θεσμών αστοφιλελύθεροι γιατί κατόπιν τη γλώσσα τους; Γιατί σωπούν τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς; Θεωρούν φυσικό και νόμιμο να οιχολεύται η ΚΥΠ με την εσω-

τερική καταστολή και μάλιστα με εκτεταμένες παρακολουθήσεις τηλεφωνών;

Μ' αυτό τον τρόπο, επικαλούμενοι πότε τον Στεφανάκο και πότε τον Μπέο, έχουν

νομιμοποιήσει την εμπλοκή της ΚΥΠ στις εσωτερικές υποθέσεις και την ανάδειξή της, και επίσημα πλέον, σε βασικό βραχίονα των δυνάμεων καταστολής.

Ξεφτίλα εργατοπατέρων

Στη δίκη που έγινε την περασμένη Δευτέρα, μετά από προσφυγή της κυβέρνησης που ζητούσε να κηρυχτεί παράνομη και κατοχρηστική η απεργία στη ΔΕΗ, το βασικό επιχείρημα που επικαλέστηκε η πλευρά της ΓΕΝΟΠ ήταν ότι η απεργία δεν προκαλεί κανένα πρόβλημα, διότι απεργεί μόνο το 25% των εργαζόμενων, ενώ πολλοί απ' αυτούς που απουσιάζουν από την εργασία κάνουν χρήση άδειας και ρεπό. Κατά συνέπεια, η απεργία δεν προκαλεί τα προβλήματα που επικαλείται η κυβέρνηση. Αυτή η επιχειρηματολογία

είναι εξ ορισμού κατάντια. Ομως, η εικόνα που παρουσιάζουν οι εργατοπατέρες της ΓΕΝΟΠ δεν απειχίζει από την πραγματικότητα. Χρόνια τώρα πασχίζουν και πέτυχαν να διαλύσουν το όλοτε κρατικό ρεφορμιστικό συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ. Οσο για τις συγκεκριμένες απεργίες, φρόντισαν από την αρχή να καταστήσουν σαφές ότι θα γίνονταν για την τιμή των όπλων, σπρώχνοντας έτσι τη μεγάλη μάζα των εργαζόμενων στο να μην απεργήσουν. Και βέβαια, αφού δημιούργησαν αυτό το κλίμα, δεν επεχείρησαν κανενός ειδούς περιφρούρηση της απεργίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

στη ρύθμιση αυτή. Με το άρθρο 39 του εφαρμοστικού νόμου βάζει άγριο χέρι στο χρονικό διάστημα που μπορεί ένας εργαζόμενος να παραμείνει στο Ταμείο Ανεργίας. Ενώ μέχρι τώρα δεν υπάρχει κανένας χρονικός περιορισμός για να μείνει κανείς σ' αυτό, εάν φυσικά έχει τα απαιτούμενα ένσημα, τώρα, με βάση την 1η παρ. του άρθρου αυτού, από την 1η Γενάρη του 2013 και μέχρι τέλους του 2013 οι μέρες ανεργίας μπορεί να είναι μέχρι 112,5, ενώ από την 1η Γενάρη του 2014 οι μέρες γίνονται 400 την τετραετία ή 100 το χρόνο κατά μέσο όρο.

Τώρα, ο εργαζόμενος για να μπει στο Ταμείο Ανεργίας για δεύτερη φορά χρειάζεται 125 ένσημα, από την επομένη που έληξε η προηγούμενη ένταξη στο Ταμείο Ανεργίας, χωρίς όμως να υπολογίζονται τα ένσημα του τελευταίου διμήνου. Ετσι, μέσα στο χρόνο, ο εποχικά απασχολούμενος εργάτης σε ξενοδοχεία, μπορούσε να μείνει στο Ταμείο Ανεργίας 5 μήνες, ενώ ένας οικοδόμος μπορούσε να μείνει 6 μήνες.

Οι επιδοτούμενοι άνεργοι παίρνουν δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα. Οι άνεργοι που δεν επιδοτούνται όλο το διάσ

Παπαγαλάκια ή χρήσιμοι ηλίθιοι;

Πριν λίγο καιρό, είχαμε σχολιάσει δημοσίευμα στην ιστοσελίδα του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών, που μετέφερε αυτούσια την προπαγάνδα της Νταλάρα, ότι δήθεν έχει αρχίσει η διαδικασία αναθεώρησης του κανονισμού «Δουβλίνο II» της ΕΕ. Γράφαμε στο φύλλο της 7ης Μάρτη, ότι «η Νταλάρα κατασκεύασε ένα ωραίο παραμύθι και αρκετοί το έχαψαν. Άλλοι συνειδητά και άλλοι επειδή έχουν μάθει να ενεργούν αρπακολατζίδικα και να έχουν επαφή περισσότερο με την αισική εξουσία και λιγότερο με την αλήθεια (αυτός δεν είναι, άλλωστε, ο ρόλος των ΜΚΟ;)».

Μετά τον Παπουτσή, ήρθε ο ίδιος ο Παπανδρέου να επιβεβαιώσει ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει στο «Δουβλίνο II». Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις 24 Ιουνίου στις Βρυξέλλες, αφέως μετά την ολοκλήρωση της συνόδου κορυφής της ΕΕ, είπε αναφερόμενος σ' αυτό το θέμα: «Θέσαμε για μία ακόμη φορά το θέμα της αναθεώρησης του "Δουβλίνο II", όπως λέγεται, και της δικαιότερης κατανομής των βαρών σε θέματα ασύλου. Είναι βέβαια μια διαπραγμάτευση και μια

προσπάθεια σε εξελίξη – και είναι μια δύσκολη προσπάθεια αυτή που κάνουμε».

Δεν έχει αλλάξει τίποτα, λοιπόν, στο «Δουβλίνο II» και δεν πρόκειται ν' αλλάξει, όπως εμμέσως πλην σαφώς παραδέχεται ο Παπανδρέου. Άλλωστε, εκείνο που ζητά η ελληνική κυβέρνηση είναι ο... ρεαλιστικός στόχος της αύξησης του «μισθού» της ως συνοριοφύλακα της ΕΕ. «Έξασφαλίσαμε –είπε ο Παπανδρέου– να υπάρξει η επιβεβαίωση της αλληλεγγύης στην πράξη, με την παροχή επιχειρησιακής, τεχνικής, ακόμα και οικονομικής στήριξης».

Λαθροχειρίες

Το λέει και το ξαναλέει ο Βενιζέλος: «Από τα 100 δισ. δηλωμένου εισοδήματος εισπράττονται 9 δισ. φόροι και φορολογούνται τελικώς μόνο το 43% των δηλώσεων που υποβάλλονται». Αυτό από την περοισμένη εβδομάδα. Γιατί την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε το προπαγανδιστικό τρίκ του Παπακωνσταντίνου, που στην αρχή χρησιμοποιούσε και ο Βενιζέλος: «Από τα 100 δισ. εισόδημα φορολογούνται μόνο τα 30 δισ.». Επειδή, όμως, τα 30 φαινόταν μεγάλο, ο Βενιζέλος με τους δικούς του προπαγανδιστές ανακάλυψαν το 9, που είναι τρεις φορές μικρότερο, όποτε μπορεί να λειτουργήσει καλύτερα.

Οπως και η άλλη απάτη, ότι φορολογούνται μόνο το 43% των δηλώσεων που υποβάλλονται. Παίρνουν τις χρεωστικές δηλώσεις και λένε ότι μόνο αυτές φορολογούνται. Όμως, ένα μεγάλο μέρος των πιστωτικών δηλώσεων αναφέρονται επίσης σε εισοδήματα που φορολογούνται. Απλά, οι φορολογούμενοι έχουν μεγάλη προκαταβολή ή παρακράτηση φόρου, όποτε με την εκκαθάριση παίρνουν επιστροφή. Έχουν προκαταβάλει το φόρο τους και κάθε άλλο παρά αφορολόγητοι είναι.

Παιχνίδια

Ανται πάσια από τις πολιτικές (και άλλες σκοπιμότητες) που κρύβονται στα διώξεων και προφυλακίσεων για τα στημένα του ελληνικού ποδοσφαίρου και ανεξάρτητα από την κατάληξη που θα έχει και αυτή η υπόθεση, δεδομένου ότι οι «μπροστινοί» που πάνε φυλακή έχουν στη διάθεσή τους την απειλή ότι αν ανοίξουν το στόμα τους θα πάρει η μπάλα πολλούς μεγαλόσχημους, υπάρχει ήδη μια συνέπεια αυτής της ιστορίας. Η μετοχή της ΟΠΑΠ ΔΕ από την 1η Ιουνίου έχει κάνει μια μεγαλοπρεπέστατη βουτιά, χάνοντας 21% και φτάνοντας κοντά στα 10 ευρώ.

Σημειώνεται ότι ο ΟΠΑΠ είναι από τις κρατικές επιχειρήσεις που έχουν βγει στο σφυρί (34% φέτος και 34% του χρόνου). Αρα, κάποιοι κάνουν παιχνίδι και η αποκαλύψη του κυκλώματος των στημένων αυτής τη στιγμή, που ρίχνει τη μετοχή, δεδομένου ότι ο ΟΠΑΠ έκανε μεγάλη «επένδυση» στο Στοίχημα, μπορεί να μην είναι άσχετη με την ιδιωτικοποίηση.

Με τη φόρα που έχει πάρει ο Βενιζέλος θα μας κάνει να συμπαθήσουμε τον Παπακωνσταντίνου. Ειδικά με το χουνέρι που του σκάρωσε με το Μεσοπρόθεσμο. Σύμφωνα με αυτά που λένε τα παπαγαλάκια του Μπένι, ο Παπακωνσταντίνου ήδειρε ότι ο Παπανδρέου θα τον αλλάξει από υπουργό Οικονομικών, γ' αυτό και πήγε στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ και έκανε δεκτές διάφορες διορθωτικές προτάσεις των βουλευτών. Στη συνέχεια, πέταξε το μπαλάκι στον Βενιζέλο, ο οποίος βρέθηκε εκτεθειμένος στην τρόικα και αναγκάστηκε να φέρει ένα Μεσοπρόθεσμο όπως ήταν η αρχική εκδοχή του Παπακωνσταντίνου.

Η αλήθεια είναι ότι ο Παπακωνσταντίνου, μιλώντας στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, είπε πως δέχεται τις προτάσεις των βουλευτών με δύο προϋποθέσεις: πρώτο οι αλλαγές να συνοδεύονται από μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος και δεύτερο να περάσουν από την τρόικα. Μόνο που αυτά τα είπε απλώς για να μπορεί να τα επικαλεστεί. Δεν τους έδωσε κανένα βάρος, τα δε παπαγαλάκια του πα-

μια απεργία πείνας 300 μεταναστών; Διακήρυξε ότι το πρόβλημα ξεκίνησε από το 2008, όταν η ΝΔ υποχώρησε στον «εκβιασμό» των 15 απεργών πείνας και τους έδωσε άδεια παραμονής. Και κράτησε την πιο σκληρή στάση έναντι των 300 απεργών πείνας.

Τι ακριβώς περιμένουν από τον Λαμπτρινίδη οι κύριοι του Κυριακάτικου Σχολείου; Να βγει κόντρα στην κυβέρνηση πολιτική; 'Η μήπως παίζουν το παιχνίδι του «κακού» Ραγκούση και του «καλού» Λαμπτρινίδη;

Ο Ραγκούσης, όμως, βρήκε σύμμαχο εκεί που δεν το περίμενε (ή μήπως το περίμενε, γνωρίζοντας πρόγματα που δεν γνωρίζουμε εμείς). Στην ίδια σύζητη στο facebook ανέλαβε να του φιλοτεχνήσει το φιλομεταναστευτικό προφίλ ο Αμπντούλ Χατζί του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, ο οποίος έγραψε τα εξής εκπληκτικά (διαστρούμε τη σύνταξη): «Στο γραφείο του άφησε ο Ραγκούσης ένα φάκελο νέο νόμο για επαναφορά στην νομιμότητα 200.000 μετανάστες που χάσανε την άδεια τους λόγω ένσημα. Και μείωση τα 12 έτη σε 8... Θα δούμε δεν έχουμε και αυταπάτες από το ΠΑΣΟΚ!!!

Δεν έχουμε αυταπάτες, αλλά ο Ραγκούσης άφησε έτοιμο φάκελο με νέο νόμο και δύο σημαντικές ρυθμίσεις. Πώς το ξέρει ο Χατζί; Του το είπε κάποιο πουλάκι; Και ακρού ξέρει τι άφησε και τι δεν άφησε ο Ραγκούσης στο διάδοχό του Καστανίδη, μήπως μπορεί να μας πει γιατί ο Ραγκούσης δεν θεσμοθέτησε τουλάχιστον την 8ετία, που αποτελούσε μέρος της συμφωνίας τεσσάρων υπουργών με τους απεργούς πείνας; Γιατί υπαναχώρησε από την επόμενη κιόλας μέρα, δηλώνοντας ότι ποτέ δεν μήλησε για 8ετία, αλλά για «10ετία ή 11ετία, στην κατεύθυνση της 8ετίας; Τελικά τι ρόλο παίζουν όλοι αυτοί οι καλοθελητές;

Την υπεράσπιση του «Ενα καράβι για τη Γάζα» ανέλαβε ο Αρης Χατζηστεφάνου από την ιστοσελίδα του (www.thepressproject.gr/the-project.php?id=5107) και ως προς αυτό ουδείς ψύγος. Αναφέρεται σε διάφορα δημοσιεύματα στον ελληνικό Τύπο, τα οποία αντλούν «επιχειρηματολογία» από μια έκθεση των ιστορικών αρχών, η οποία πρωτοδημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της γνωστής πρακτοράτζας του σιωνισμού στην Ελλάδα, Ζαν Κοέν. Δεν θα κάνουμε κανένα σχόλιο, αν ο Χατζηστεφάνου δεν έδειχνε σ' αυτό το κείμενο όλη τη μικρότητα και την εμπάθειά του, στην προσπάθεια να υπερασπιστεί τους φίλους του. Ετοί, απ' όλα όσα αναφέρονται στο πόνημα των πρακτόρων του Σιωνισμού, επιλέγει μια αναφορά σε «ομάδες που πρωτοστάτησαν στην κατάληψη της Νομικής από λαθρομετανάστες, διακινδυνεύοντας να τινάξουν στον αέρα (;) το κέντρο της Αθήνας», που υπάρχει σε κείμενο του «Ελεύθερου Τύπου». Εκείνο που φαίνεται να ενόχλησε τον Χατζηστεφάνου δεν είναι αυτή καθαυτή η χαριεύδικη αναφορά, αλλά το γεγονός ότι «σχετίζεται και πάλι με άτομα που έχουν αποχωρήσει εδώ και καιρό από την πρωτοβουλία Ενα Καράβι για τη Γάζα».

Πρόγιατι, στο αρχικό κείμενο των Ιστορικών, που φριγουράρει ακόμη στην ιστοσελίδα του Κοέν, γίνεται αναφορά στον σύντροφο Πέτρο Γιώτη, στον οποίο προσάπτονται οι... βαρύτατες κατηγορίες, πρώτον ότι υπήρξε μάρτυρας υπεράσπισης του Δημήτρη Κουφοντίνα «για ιδεολογικούς λόγους» και δεύτερον ότι εκπρόσωπος Τύπου της Πρωτοβουλίας Άλληλεγγύης στους 300 μετανάστες απεργούς πείνας. Αυτοί, βέβαια, είναι τίτλοι τιμής για κάθε αγωνιστή, όμως ο Χατζηστεφάνου φαίνεται να θεωρεί ως... έγκλημα την αλληλεγγύη στους 300 απεργούς πείνας, γι' αυτό και σπεύδει να σημειώσει ότι αυτό αφορά τους «κακούς», που αποχώρησαν από το «Ενα καράβι για τη Γάζα» (ποιοι αποχώρησαν από την επόμενη είναι αυτό που απέβησε είναι μια άλλη ιστορία, γνωστή στους αναγνώστες της Κ), ενώ οι «καλοί» που παρέμειναν δεν ασχολούνται με τέτοια πράγματα.

Πέρα από την αιγαία που προκαλούν τέτοιες αναφορές, τα παπαγαλάκια τύπου Χατζηστεφάνου δεν καταλαβαίνουν ότι έτσι προσφέρουν κακές υπηρεσίες σ' εκείνους που θέλουν να βοηθήσουν. Γιατί το σιωνιστικό κείμενο περιλαμβάνει αναφορές ονομαστικές και στη δράση φίλων του Χατζηστεφάνου. Οταν, λοιπόν, επιλέγεις να «συνομιλήσεις» με τη λογική των χαριεύδων, λέγοντας «ουτά δεν μας αφορούν, αφορούν κάποιους που αποχώρ

KONTRA

Της φυλακής τα σίδερα είναι για τους λεβέντες και τους ποδοσφαιροπαράγοντες...

Στην έκτατη συνεδρίαση της Super League, την περασμένη Δευτέρα 27/6, απόδειχθηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι το μοναδικό μέλημα των «επενδυτών» του ελληνικού ποδοσφαίρου είναι να διασφαλιστούν τα φράγκα και τα κέρδη τους. Ο στίχος στο τραγούδι του Σωκράτη Μάλαμα, «όλοι οι καργιόληδες μια εταιρία...», απεικονίζει με τον πιο γλαφυρό τρόπο τη σημερινή κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Παρά τις μεγαλοστομες δηλώσεις της «αντιπολίτευσης» (Παναθηναϊκός, ΑΕΚ, Λάρισα, Αρης), ότι ο Μαρινάκης θα πρέπει να φύγει από την προεδρία του συνεταιρισμού, μετά τις αποκαλύψεις για εμπλοκή του, η πράξη έδειξε ότι όλα μπορούν να ξεπεραστούν προκειμένου να εξασφαλιστούν τα φράγκα. Πριν την έναρξη της συνεδρίασης, υπήρχαν παρασκηνιακές διαβούλευσης και συμφωνία ανάμεσα στα αντιμαχόμενα στρατόπεδα. Από τη στιγμή που οι πρόεδροι συμφώνησαν ότι το πρωτάθλημα θα ξεκινήσει κανονικά, παρά τις διοικηρύξεις της ΕΠΟ και του γγΑ Μπιτσάνη, περί αναστολής του πρωταθλήματος μέχρι να ξεκαθαρίσει το τοπίο, όλα τα άλλα ήταν εύκολα.

Ο Μαρινάκης δεσμεύτηκε, εμφέσως πλην σαφώς, να παραιτηθεί στην επόμενη συνεδρίαση της Λίγκας (στις 11/7) και να μη θέσει ως θέμα της συνεδρίασης την επικύρωση της βαθμολογίας του πρωταθλήματος και η «αντιπολίτευση» να μη θέσει πρόταση μομφής, δίνοντάς του το δικαίωμα να απολογηθεί στις ανακριτικές αρχές με τη θεσμική ιδιότητα του προέδρου της Λίγκας. Ιως κάποιοι να παραξενεύτηκαν από τη σάση της «αντιπολίτευσης» να μη στριμώξει τον Μαρινάκη, όμως αν δούμε πιο σφαιρικά τα δεδομένα, θα καταλάβουμε ότι ο συμβιβασμός που κατέληξαν τους βολεύει όλους. Δύο είναι τα σημεία που θα πρέπει να σταθούμε.

Καταρχήν, είναι τόσο μεγάλο το εύρος της σήψης στο ελληνικό ποδόσφαιρο που δεν αφήνει περιθώρια για να το παιξουν κάποιοι καθαροί και εξυγιαντές. Καθημερινά διαβάζουμε και ακούμε νέους διαλόγους και νέες αποκαλύψεις και δεν θα πρέπει να υπάρχει

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ομάδα που παράγοντες ή παίχτες της να μην έχουν μικρή ή μεγάλη εμπλοκή με το σκάνδαλο της ποδοσφαιρικής παράγκας. Ακόμη και ο πιο φανατικός οπαδός του Παναθηναϊκού θα παραδεχτεί ότι αν το σκάνδαλο είχε ξεπάσει ένα χρόνο πριν, το πλέον πιθανό θα ήταν πρωταγωνιστικό ρόλο να έχει ο Νικόλας Πατέρας, πρώην πρόεδρος της πράσινης ΠΑΕ και πρώην κολλητός φίλος του Αχιλλέα Μπέου. Οσο για τον πρόεδρο της ΑΕΚ, Σταύρο Αδαμίδη, που τις προηγούμενες μέρες είχε σηκώσει την σημαία της κάθαρσης, αρκούσε η δημοσίευση των διαλόγων του με τον καταζητούμενο Μάκη Ψωμιάδη, για τον Νικολαΐδη και την Original, για να δημιουργήσει κλίμα προεμφυλιακής κα-

λά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μιλάμε για επαγγελματικές ομάδες, δηλαδή για ποδοσφαιρικές ΑΕ. Ως γνωστόν, στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο το κέρδος είναι πάνω από το μεγαλείο και το πρεσοτίζης η ομάδας, οπότε το αγωνιστικό κομμάτι περνάει σε δεύτερη μοίρα.

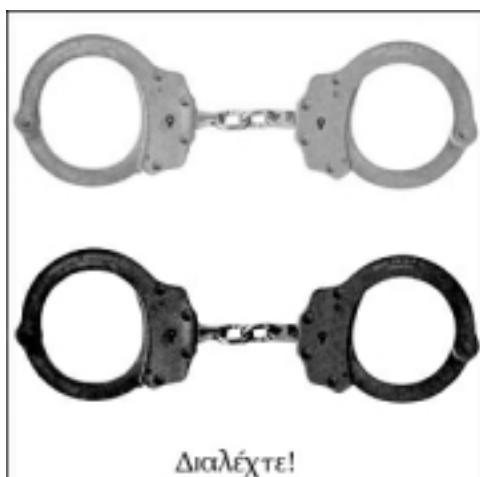
Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε και κάτι ακόμη. Οταν μιλάμε για τα κέρδη των καπιταλιστών που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο, πολλές φορές τα προσωπικά τους οφέλη δεν συμβαδίζουν με τα οφέλη της ομάδας τους. Με δεδομένο ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι επί της ουσίας ένα πλυντήριο για το ζέπλυμα μαύρου χρήματος, είναι κατανοητό, ότι η αγωνιστική δράση είναι απαραίτητη για να μπορέσουν οι «επενδυτές» και οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ποδοσφαίρου να φέρουν σε πέρα το θεάρεστο έργο τους.

Από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό γιατί επέλεξαν οι «αντιμοχόμενες» παραπάνω της Super League τον συμβιβασμό από τον πόλεμο. Άλλωστε, έχει οριστεί ήδη το επόμενο ραντεβού για τις 11 Ιούλι. Ανδογά με τις εξελίξεις στα σκάνδαλα της παρά-

γκας και του παρανόμου στοιχήματος, είναι πολύ πιθανό το σκηνικό να έχει αλλάξει άρδην και ο «συμβιβασμός» να εξελίχθει σε πόλεμο μέχρις έσχατων.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Παραδόληλα με τις πρώτες τρεις προεργασίες (Μπέριος, Τσακογιάννης και Καρακούλιας) για το σκάνδαλο της ποδοσφαιρικής παράγκας, δόθηκαν στο φως της δημοσιότητας στοιχεία από το ΣΔΟΕ σχετικά με την έρευνα για το παρόντο στοίχημα. Τρίαντα τρεις πρόεδροι οικαδών, τριάντα οχτώ διαιτήτες, τριάντα πέντε προπονητές, δέκα ενένα «ανιδιοτελείς εργάτες» του αθλήματος (στο πάρισμα αναφέρονται ως παράγοντες), δύο μάνατζερ, ένας γνωστός «συνδεσμίτης», ένας πρώην πρόεδρος της ΕΠΟ και επτά επαρίες εμπλέκονται σε στημένα παιχνίδια, μέσω Internet σε χώρες της Ασίας. Τα ονόματα αυτά συνδέονται με 768 εμβάσματα από ελληνικές τράπε-

Διαλέχτε!

■ ΝΤΕΓΙΒΙΝΤ ΜΙΣΟ Το χρίσμα

Ενδιαφέρουσα και ασυνήθιστη ταινία από την Αυστραλία με θέμα τον υπόκοσμο της Μελβούρνης. Μέσα από τα μάτια ενός δεκαεπτάχρονου, που μετά το θάνατο της μητέρας του πηγαίνει να ζήσει με τη γιαγιά του και τους τρεις γιους της ανακατεμένους με εμπόριο ναρκωτικών και άλλες παρανομίες, παρακολουθούμε ένα σκοτεινό, εγκληματικό κόσμο, που όμως είναι ταυτόχρονα πολύπλευρος και καθόλου απλουστευμένος.

Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να κάνει μια ατμοσφαιρική ταινία που συνδυάζει ένα γκανγκστερικό, αστυνομικό θρίλερ με την ανθρωπολογική παρατήρηση των χαρακτήρων, τη διαφορά, τις παγίδες της οικογένειας, την ποίηση και την ομορφιά των ανθρώπινων σχέσεων. Μια ταινία που βασίζεται περισσότερο στα λόγια και λιγότερο στη δράση και σαν τέτοια αποκτά μια ιδιότυπη και ασυνήθιστη ταυτότητα.

■ ΜΠΙΛΙ ΓΟΥΑΤΑΝΤΕΡ Η λεωφόρος της Δύσεως

Μελοδραματικό φιλμ-νουάρ του 1950, που σχολιάζει τη μυθολογία του Χόλιγουντ μέσα από την ιστορία μιας πάμπλουτης έξτεσμένης σταρ που, ονειρεύμενη την επιστροφή της στα κινηματογραφικά πλατό, εμπλέκει σε μια αρρωστημένη σχέση ένα νεαρό επιδόξιο σεναριογράφο. Η κατάληξη της σχέσης τους είναι απρόβλεπτη και φονική. Η σκηνοθεσία της ταινίας, που για την εποχή της διαθέτει πολλές αρετές, ανήκει στον αυστριακής κατηγορίας αμερικανό Μπιλί Γουάιλντερ, έναν από τους λίγους εμπορικούς σκηνοθέτες του Χόλιγουντ που διακρίθηκε για το πνεύμα και το πολύπλευρο έργο του λόγω της ευρείας γκάμας των ταινιών που σκηνοθέτησε.

ΥΓ: Συνεχίζεται για έβδομη εβδομάδα στο «Άστυ» το ταινιόραφα παλαιών ταινιών, αυτή τη φορά με αφιερώματα στον επονομαζόμενο και «κόκκινο αριστοκράτη» Λουκίνο Βισκόντι, στον Φεντερίκο Φελίνι, στην αμερικανική σάτιρα και τον ασιατικό κινηματογράφο.

Ελένη Σταματίου

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Γκαζάκια, πολλά γκαζάκια

(Για άλλη μια φορά) Το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένοι και όχι οι ρουφιάνοι και οι προσκυνημένοι

Για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης χρειάζεται ορατή και αόρατη δουλειά (και όχι «μια ώρα χωρίς πρόγραμμα»)

Το Μεσοπρόθεσμο πέρασε: και τώρα;

Αναζήτηση: όργανο έχασε το δάχτυλό του – ο ευρών αμειφθήσεται

«Ο Δημήτρης Γληνός, που για τριάντα χρόνια σκόρπισε στην ελληνική χώρα το φως της ψυχής του και την αιστρατή του μυαλού του, γεννήθηκε στη Σμύρνη στα 1882 από μικροαστική οικογένεια που καταγόταν από την Ανδρο. Στη Σμύρνη έμαθε τα πρώτα γράμματα και συμπλήρωσε τις εγκύλιες σπουδές του. Από μικρός βρέθηκε στην ανάγκη να εργαστεί κι έτσι πολύ νωρίς γνώρισε τις συγκινήσεις και τις πίκρες της βιοπάλης. Η σχέση του αυτή με τη ζωή έδωσε στο φωτεινό μυαλό του –ένα θαυμάσιο δέχτη για κάθε μήνυμα της πραγματικότητας– την ευκαιρία ν' αρχίσει μια παράληη αποταμίευση σχολικών γνώσεων και προσωπικής εμπειρίας.

Ετσι, από την αρχή της συνειδητής ζωής του ο Δ. Γληνός παρουσιάζει ένα βασικό χαρακτηριστικό, που δεχωρίζει και υψώνει την προσωπικότητά του: δηλ. τη σύνδεση της

θεωρητικής γνώσης με την πραχτική δουλειά (ΑΜΕΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΘΕΣΗ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ). Η σύνδεση αυτή θα συνοδέψει το Γληνό σ' όλη τη ζωή, ως τις τελευταίες στιγμές του, και θα τον αναδείξει ως ένα από τα γονιμότερα πνεύματα της νεοελληνικής ιστορίας»

Κοινοβουλευτικός φασισμός: οι συμμετέχοντες (μέχρι στιγμής και στο μέλλον) στις εκλογές είναι συνένοχοι!

Πώς απαντάμε στην ένοπλη βία των αστών;

Φυσικά και την προστάτεψε η αστυνομία την κ. Λιάνα

Προκλήσεις επί προκλήσεων

Προκλήσεις επί προκλήσεων χαρακτήρισαν την εμβόλημη συζήτηση που έγινε το μεσημέρι της Πέμπτης στη Βουλή, με θέμα τα γεγονότα της Τετάρτης στο Σύνταγμα και τη γύρω περιοχή. Δεν ξέρεις από πού ν' αρχίσεις και πού να τελειώσεις.

Πιο προκλητικός απ' όλους ο Παπουτσής, που εμφανίστηκε μετά από κρυφούλι ενός 24ωρου, στη διάρκεια του οποίου άφηνε τον Κοκκαλάκη, εκπρόσωπο Τύπου της μπατσαρίας, να γίνεται ρεζίλι στα κανάλια. Θέλοντας και μη μπήκε στο κάδρο, στο οποίο απέφευγε να μπει όσο βοούσε ο τόπος για την αστυνομική θηριωδία και, φυσικά, υπερασπίστηκε τους μπάτσους του. Προχωρώντας πέρα από τους συναδέλφους του, ανακάλυψε σχέδιο φτιαγμένο σύμφωνα με τους κανόνες του αντάρτικου πόλης, στο οποίο η Αστυνομία απάντησε με τον πιο ήπιο τρόπο! Στο πλευρό του στάθηκε μόνο ο Λοβέρδος, ενώ ο Βενιζέλος, μολονότι έπαιρνε συνεχώς το λόγο και δεν άφηνε να πέσει κάτω τίποτα, απέφυγε να εμπλακεί στη σχετική συζήτηση, αφήνοντας τον Παπουτσή να τα λουστεί μόνος του. Στο πλευρό του Παπουτσή στάθηκε επίσης ο Κακλαμάνης, ενώ ο κυβερνητικός λόχος χειροκρούσε μανιωδώς, δείχνοντας για μια φορά ακόμη τη φύση του.

Ο Παπουτσής έκανε αυτό που θα έκανε στη θέση του κάθε υπουργός Μπάτσων

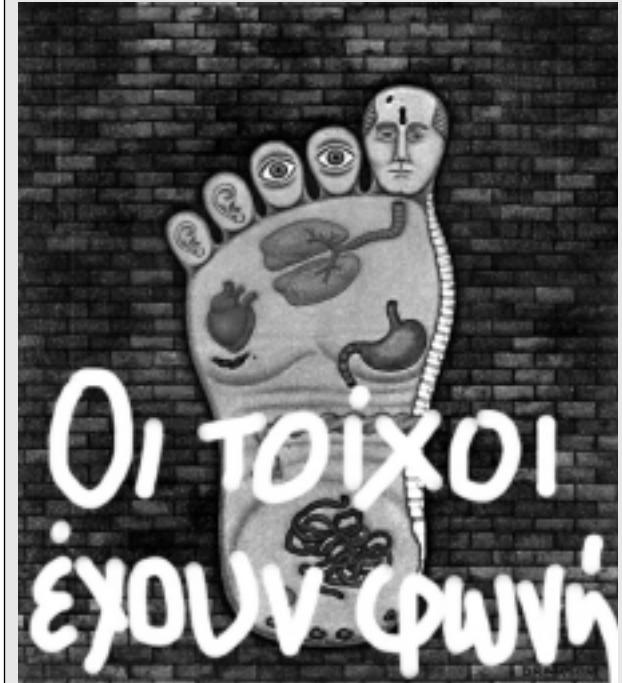
και Καταστολής. Υπερασπίστηκε τα σκυλιά του και την κρατική καταστολή. Τι να πεις, όμως, για την Παπαρήγα και τον Τσίπρα, που δεν πειριόριστηκαν στην καταγγελία της αστυνομικής βίας και τρομοκρατίας, αλλά ασχολήθηκαν κυρίως με την καταγγελία της λαϊκής αντιβίας. Καθένας που αντιστάθηκε στην αστυνομική καταστολή (και ήταν πάρα πολλοί αυτοί που αντιστάθηκαν και πολύ πειρισσότεροι αυτοί που την καταγγελία της λαϊκής αντιβίας) βαφτίστηκε πράκτορας της Ασφάλειας, προβοκάτορας, παρακρατικός. Μολονότι είχαν γίνει ρόμπες, καθώς τη προηγούμενη μέρα είχαν βαφτίσει «κουκουλοφόρους» τους χρυσαυγίτες που απεγκλώβισαν στην Οθωνούς τα MAT και φυγάδευσαν στοργικά προς το προαύλιο της Βουλής, επέμειναν και πάλι στο ίδιο βιολί, παραλείποντας να πουν ότι αυτοί οι χρυσαυγίτες είχαν κυνηγηθεί άγρια από όλους διαδηλωτές και επομένως δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτούς που ονομάζουν «γνωστούς ογνώστους» και «κουκουλοφόρους».

Η Παπαρήγα παρουσίασε εκπληκτικά σενάρια, χωρίς όμως και να πει αν έχει την παρομική απόδειξη γ' αυτά. Ηθελαν, είπε, να παρασύρουν το ΠΑΜΕ στο Σύνταγμα, για να συγκρουστεί όχι με την Αστυνομία, αλλά με τους «κουκουλοφόρους» και μετά να παρέμβει η Αστυνομία, για να συκοφαντηθεί το ΠΑΜΕ! Άλλα, κα-

τέληξε, το ΠΑΜΕ δεν τους έκανε τη χάρη και δεν πήγε στο Σύνταγμα. Σωστά! Πήραν τον κόσμο τους και τον κράτησαν εγκλωβισμένο επί ώρες στην Πανεπιστημίου και μετά στην Ομόνοια. Τον αδρανοποίησαν την ώρα που ο υπόλοιπος κόσμος έδινε μάχες, συχνά σώμα με σώμα, με τους πρατοποιανούς του Παπουτσή. Και για να ξεπλύνουν τη ντροπή τους, έστειλαν τρεις γιατρούς και ένα νοσηλευτή στο Μετρό στο Σύνταγμα! Πέσο διαφορετικά θα ήταν τα πρόγματα, αν οι διαδηλωτές του ΠΑΜΕ έμπαιναν στη μάχη ενάντια στις δυνάμεις καταστολής;

«Εμείς δεν θα διστάσουμε να συγκρουστούμε με την Αστυνομία, όταν χρειαστεί», δήλωσε η Παπαρήγα. Μόνο που δεν χρειάστηκε ποτέ. Κι αν καμιά φορά ξεφύγει κανένας (συνήθως σε καμιά εργατική κινητοποίηση), τρέχουν να τον μαζέψουν. Το είπε, άλλωστε, και μόνη της. Τη βραδιά του εργομού του Κλίντον, εμείς δεν είχαμε σκοπό να πάμε στην πρεσβεία. Ενα βήμα μπροστά πήγαμε να κάνουμε και μας χτύπησαν τα MAT! Αποκάλυψε ακόμα τις συνεννοίσεις που έκαναν με τον χρυσοχόηδη, ο οποίος τήρησε τη συμφωνία τους, ενώ ο Παπουτσής αποκάλυψε ότι τον επισκέφτηκαν συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και συζήτησαν θέματα διαδηλώσεων!

Οσο για τον Τσίπρα, έχει πάρει ψηλά τον αφανές και είναι για πολλές σφαλιάρες.

◆ 28-29.6.2011 – Το Μεσοπρόθεσμο δεν θα περάσει – Γενική απεργία – Ολη η Ελλάδα στο Σύνταγμα! – 29.6 Αποκλεισμός της Βουλής – 48 ώρες στο δρόμο – Λαϊκή Συνέλευση Πλατείας Συντάγματος – Λαϊκές Συνελεύσεις Γειτονιών – Σωματεία-Συνδικάτα Εργαζομένων – Αμεση Δημοκρατία τώρα! – Ολοι έξω στις πλατείες! (αφίσα)

Στο φυλλάδιο που βγήκε και συμπληρώνει την προπαγάνδα της αφίσας διαβάζουμε, μεταξύ των άλλων και τα εξής: «Το διήμερο της συζήτησης και ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου στη Βουλή τα συνδικάτα έχουν καλέσει 48ωρη Γενική Απεργία. Αυτό το διήμερο δεν πρέπει κανείς να δουλέψει, να καταναλώσει, να στηρίξει το παραμικρό σπάσιμο της απεργίας. Από το πρώι της πρώτης μέρας της απεργίας μαζευόμαστε στο Σύνταγμα μαζί με τις λαϊκές συνελεύσεις απ' όλη τη χώρα και όλες τις γειτονίες της Αθήνας. Την ημέρα ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου περικλώνουμε τη Βουλή, στελνούμε το μήνυμα ότι ο λαός το απορρίπτει! Εδώ κι ένα μήνα αποδεικνύουμε ότι δεν υπάρχουν μονόδρομοι, ότι έχουμε τη δύναμη να χαράζουμε νέα πορεία για την κοινωνία. Τώρα είναι η δικιά μας ώρα, τώρα μιλάμε εμείς! Ή εμείς ή αυτοί - Αμεση Δημοκρατία τώρα!. Εχει και ο βερμπαλίσμος τα όριά του, όμως οι... αμεσοδημοκράτες του Συντάγματος τα έχουν ξεπέρασε προ πολλού. Το κίνημα των «αγανακτισμένων» ήταν από την αρχή ένα κίνημα γεμάτο αυταπάτες. Και τι έκαναν όλοι αυτοί που εμφανίστηκαν σαν να μιλούν για λογαριασμό του; Αντί να φροντίσουν για τη βήμα-βήμα διάλυση των αυταπατών, φρόντιζαν να τις ενισχύουν. Κυρίως με τις σπονδές στο μη βίαιο και το ειρηνικό, καλλιεργούσαν στον κόσμο την εντύπωση ότι αρκεί να μαζευτεί στο Σύνταγμα και η κυβέρνηση θα τρομάξει ή τουλάχιστον θα τρομάξουν οι κυβερνητικοί βουλευτές και θα ρίξουν την κυβέρνηση καταψηφιζόντας το Μεσοπρόθεσμο. Τίποτ' απ' αυτά δεν έγινε, φυσικά. Αντίθετα, η κυβέρνηση φρόντισε, διά της Αστυνομίας, να στειλεί ένα επιπλέον σκληρό μήνυμα σ' όλον αυτό τον κόσμο.

◆ Είμαι 9 και ήδη αγανακτισμένη. Ηρθα να διεκδικήσω το μέλλον μου. Εσύ κάτσε στον καναπέ σου... Θα πολέψω εγώ για σένα!!! (χειρόγραφο πλακάτ)

Το πλακάτ το είχε σηκωμένο ψηλά ένα κοριτσάκι στην πλατεία Συντάγματος. Προφανώς το έγραψε ο μπαμπάς ή η μαμά, που δεν φρόντισαν να είναι στο επίπεδο του 9χρονου κοριτσιού, αλλά στο δικό τους επίπεδο. Δεν μπορούμε να ξέρουμε πού οι καθόταν ο μπαμπάς ή η μαμά το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Ομως, γνωρίζουμε πολλούς που ήταν «στον καναπέ» τους και απ' όταν σηκώθηκαν και κατέβηκαν στο Σύνταγμα, άρχισαν να βρίζουν όλους τους όλους. Ανεξάρτητα από την προσωπική ιστορία των άγνωστων σε μας γονιών του 9χρονου κοριτσιού, προξενεί αόσχημη εντύπωση την ολοζονεία που αποτύπωσαν στο χειρόγραφο πλακάτ. Στοχοποίησαν τον «καναπέ» και όχι την εξουσία. Χωρίς καν να βλέπουν, ότι η έγ

«Εκκληση: Οσοι πολίτες έχετε φωτογραφίες ή βίντεο με άκρως απάνθρωπες συμπεριφορές των δυνάμεων καταστολής παρακαλούμε να μας τα στέλνετε στο webmaster@real-democracy.gr για να κινηθούν οι πρέπουσες νομικές διαδικασίες. Σας ευχαριστούμε». Το κείμενο αυτό είναι ανηρτημένο στην ιστοσελίδα της «λαϊκής συνέλευσης» του Συντάγματος. Και είναι ένα κείμενο δηλωτικό μιας ολόκληρης πολιτικής αντίληψης, την οποία μπορούμε να περιγράψουμε με τη γνωστή κινέζικη παροιμία: «Οταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, ο ηλιός κοίταζε το δάχτυλο».

Η κυβέρνηση έστειλε τις επίλεκτες καταστολτικές δυνάμεις του κράτους να μακελέψουν δεκάδες χιλιάδες κόσμο, να στείρουν τον τρόμο σε μια μεγάλη έκταση γύρω από την πλατεία Συντάγματος και εκείνοι που εμφανί-

Ταξική πολιτική οργάνωση και μαζική λαϊκή αντίθεση

Ζονται ως αυθεντικοί εκφραστές του «κινήματος των αγανακτισμένων» ζητούν φωτογραφίες και βίντεο για να κάνουν τις «πρέπουσες νομικές διαδικασίες» κατά των μπάτων! Εδώ δεν έχουμε λεγκαλισμό, έχουμε ήλιθιότητα με λοφίο, η οποία πολιτικά συνιστά μια απόλυτα αντιδραστική στάση. Δεν τους προβλημάτισε καθόλου που ο πολύς κόσμος ήταν εντελώς απρεσοτίμαστος να αντιμετωπίσει την αυτονομική επίθεση, δεν σκέφτηκαν να ξεκινήσουν κάποια συζήτηση για την οργάνωση της άμυνας, αλλά σκέφτηκαν αμέσως να οργανώσουν νομική μάχη ενάντια στις «άκρως απάνθρωπες συμπεριφορές» των μπάτων! Μετά τις πτύχιες, σπαραξικάδιες καταγγελίες, σ' αυτό τελείωσε ο ρόλος τους. Να βάλλουν δικηγόρους να κάνουν μηνύσεις, περνώντας στον κόσμο την αντίληψη ότι δύλι πρέπει να κινούνται μέσα στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας. Ο μπάτος που παρανομεί πρέπει να τιμωρείται. Και ο πολίτης, βεβαίως, αλλά αυτό είναι δουλειά των μπάτων και των δικαιοτικών αρχών.

Πριν μερικούς μήνες, κάποιοι άλλοι (μεταξύ των οποίων και αρκετοί από τους...

αμεσοδημοκράτες του Συντάγματος ανακοίνωσαν με πολλά ταρατατζούμ ότι θα ανατρέψουν το Μνημόνιο με προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πριν μερικές μέρες πήραν την απάντηση (την οποία δεν σχολίασαν με τα ίδια ταρατατζούμ): Η Ολομέλεια του ΣΤΕ αποφάσισε ομόφωνα ότι το Μνημόνιο είναι συνταγματικό, όπως και όλοι οι νόμοι που ψηφίστηκαν προς εκτέλεσή του.

Νομίζουμε πως δεν χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο για το λεγκαλισμό της «πλατείας». Απλά, για την πληρότητα αυτής της πολεμικής, σταχυολογούμε μερικές λέξεις από τις τέσσερις ανακοινώσεις που εξέδωσαν την περασμένη Τρίτη και Τετάρτη, τη μέρα που ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ, ΔΙΑΣ και λοιπές καταστατικές δυνάμεις ματοκυλούσαν τον κόσμο πάνω και γύρω από το Σύνταγμα: «αδικαιολόγητες και απρόκλητες επιθέσεις με κάθε μέσο σε ειρηνικούς διαδηλωτές», «η αυτονομία με απαραίλη βαρβαρότητα επιπτέθηκε σε ειρηνικούς πολίτες που διέπραξαν "το κακούργημα" της "ελεύθερης έκφρασης της διαμαρτυρίας"», δικαίωμα που αναγνώρισε και ο πρόεδρος της Βουλής κ. Πετσάλνικος», «χτυπικός πόλεμος μέχρι πρωίας

εναντίον δλων των διαδηλωτών – ακόμα κι όταν εκείνοι χόρευαν!», «εκατοντάδες τραυματισμοί διαδηλωτών με "άδεια χέρια", αλλά γεμάτων ψυχή», «με μόνη αμυντική ασπίδα το σώμα και την αποφασιστικότητα του "ως εδώ!", «με ποδόσφαιρο, χόρο, μουσική, και αλυσδες αλληλεγγύης στο κέντρο της πλατείας ανακαταλάβωμε το χώρο υποχρεώνοντας τις δυνάμεις καταστολής να υποχωρήσουν!».

Η λογική του καρπαζοεισπράκτορα είναι διάχυτη σ' αυτά τα αποσπάσματα (μπορείτε να διαβάσετε το σύνολο των ανακοινώσεων, είναι πολύ χαρακτηριστικές). Και η λογική του... ολίγον ρουφιάνου. Εμείς είμαστε ειρηνικοί, γιατί μας χτυπάτε; Γιατί μας χτυπήσατε όλους και όχι μόνο τους βίαιους; Κερασάκι στην τούρτα η αναφορά στον Πετσάλνικο, που αναγνώρισε το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης διαμαρτυρίας! Πόση ξεφτίλα πια! Να επικαλούνται ποιον; Τον Πετσάλνικο! Εναν από τους πιο συγνούς Πασδόκους, τον πιο πιστό ίως φίλο του Παπανδρέου εδώ και δεκατίες.

Είμαστε σήγουροι, ότι αυτές τις απόψεις δεν τις συμμερίζονται όλοι και όλες όσοι πίστεψαν ότι κάτι μπορεί να

βγει απ' αυτό που ονομάστηκε «λαϊκή συνέλευση». Απλώς, τώρα τους φόρεσαν πιο βαθιά το καπέλο. Άλλοτε, το πανό με την υπογραφή «Νεολαία Συνασπισμού», που καρφώθηκε στο Σύνταγμα αυτό το διήμερο, δεν επιτρέπει αυταπάτες. Τώρα που το πράγμα τελειώνει, πρέπει να βγει η πολιτική υπεραξία. Απέξω το πανό κι από μέσα ο Τσίπρας να εμφανίζεται ως... κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της άμεσης δημοκρατίας, στο ίδιο μήκος κύματος με τις ανακοινώσεις, αλλά πιο προκλητικός κατά εκείνων που αντιστάθηκαν (είναι για πολλές μπάτσες το καβαλημένο καλάμι της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας).

Αυτό το διήμερο υπήρξε τερατώδης αστυνομική βία (καθόλου οισύνηθες φαινόμενο) και μειοψηφική αντίσταση. Η νεολαία του Δεκέμβρη (ένα κομμάτι της) κατάφερε ν'

Περί ανεγκέφαλων

Κραυγάζουν πολλοί και διάφοροι, από τον Τσίπρα και την Παπαρήγα μέχρι τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ: οι «γνωστοί άγνωστοι», είτε είναι προβοκάτορες της Αστυνομίας είτε ανεγκέφαλοι, έδωσαν το πρόσχημα στα ΜΑΤ να πίνουν το Σύνταγμα στα χημικά και να μακελέψουν τους διαδηλωτές. Αυτά διαβάζουμε και ακούμε από το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης. Αυτό είναι το μέγα θέμα που τους βοηθάει να ξεφύγουν από κρίσιμα ερωτήματα, που αφορούν τις απόψεις τους και την τακτική τους.

Για να φανεί πόσο πρόστιχη και υποκριτική είναι αυτή η συζήτηση, ας κάνουμε μια υπόθεση (καθόλου εξωπραγματική). Ας υποθέσουμε ότι δεν γινόταν κανένα επεισόδιο εκείνη τη μέρα. Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Λίγες δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτών, εμφανώς λιγότεροι από τις πρώτες εβδομάδες που σχηματίστηκε το λεγόμενο «κίνημα των αγανακτισμένων» (καμία σχέση, βέβαια, με τη λαοθάλασσα της Κυριακής 15 Μαΐου), θα παρέμεναν έξω από τη Βουλή για κάποιες ώρες μουτζώντας, βρίζοντας, φωνάζοντας συνθήματα, τραγουδώντας και χορεύοντας. Η Βουλή, φυσικά, θα συνεδρίαζε κανονικότατα (όπως συνεδρίασε και τις προηγούμενες φορές) και θα ψήφιζε και το Μεσοπρόθεσμο και τον πρώτο εφαρμοστικό του νόμο.

Αμφιβάλλει κανείς, ότι αυτό θα ήταν το αποτέλεσμα; Ισως τότε να φαινόταν καλύτερα το ναυάγιο των αυταπατών, με τις οποίες τόσος κόσμος βγήκε στις πλατείες μουτζώντας την κυβέρνηση και τις οποίες μπετονάρισαν τα αστικά ΜΜΕ και στις συνέχειες ανέλαβαν να μετατρέψουν σε ιδεολογία, δηλαδί σε ψευδή συνείδηση, όλοι εκείνοι που παριστάνουν τη λαϊκή συνέλευση. Όμως, ακόμη κι έτσι όπως εξελίχτηκαν τα πράγματα, με τον κόσμο που μπήκε στη σύγκρουση με την αστυνομία και με τους πολύ περισσότερους που τον στήριζαν, έδωσαν ένα γερό χαστούκι στους «ειρηνόφιλους».

Θα μπορούσαμε, χρησιμοποιώντας τη δική τους ευκολία, να μιλήσουμε και εμείς για ανεγκέφαλους. Δεν θα τους κάνουμε τη χάρη να τους δώσουμε πιστοποιητικό πνευματικής απορίας. Δεν είναι ανεγκέφαλοι, είναι οπορτουνιστές του κερατά. Με υστεροβουλία σπεκουλάρισαν πάνω στις πιο καθυστερημένες, αλλά και αντιδραστικές πλευρές αυτού του κινήματος. Επαιχαν με τις πανηγυρτζίδικες πλευρές, αλλά και με όλες, πιο επικίνδυνες. Εφτασαν στο σημείο να εκδίδουν φίρμανία απαγόρευσης της πολιτικής ζύμωσης και να τραμπουκίσουν σε βάρος πολιτικών οργανώσεων, γεγονός πρωτοφανές στα χρονικά μετά την πτώση της χούντας, ενώ την ίδια στιγμή έκλειναν τα μάτια μπροστά στην οργανωμένη παρουσία νεοφασιστών.

Στο τέλος, βέβαια, δεν κρατήθηκαν. Σήκωσαν τα δικά τους κομματικά πανό και τα έστησαν στο Σύνταγμα. Μέσα ο αρχηγούλης, έξω αυτοί. Από κοντά και κάποιοι άλλοι που πίστεψαν ότι μπορούν να κάνουν τη δική τους πολιτική σπέκουλα. Ολοι μαζί δούλεψαν για το σύστημα. Οχι μόνο δεν έδωσαν αγωνιστική προσπάθησαν, αλλά έκαναν ότι περνούσε από το χέρι τους για να μην υπάρξει πολιτική συζήτηση, ωρίμανση, συνειδητοποίηση. «Κουκιά» για τις επόμενες κάλπες έψαχναν. Γ' αυτό ζητούν εναγμάτως να στηθούν από τώρα.

ΥΓ: Την Τετάρτη το πρωί, τα ΜΑΤ χτύπισαν με χημικά και γκλομπ τους λίγους ειρηνικούς διαδηλωτές που προσπάθησαν να αποκλείσουν την πρόσβαση προς τη Βουλή στο ύψος του Ευαγγελισμού και στο Καλλιμάρμαρο. Το ίδιο είχαν κάνει και την προηγούμενη φορά που είχε επιχειρηθεί το ίδιο. Οπως βλέπουμε, η Αστυνομία δεν χρειάζεται προσχήματα για να επέμβει.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi